

KÜRESEL SENDİKALAR KILAVUZU

Uluslararası Sendikal Hareket ve Küresel Sendikalar

KIVANÇ ELİAÇIK

NOTA
GENE

KÜRESEL SENDİKALAR KILAVUZU

Uluslararası Sendikal Hareket ve Küresel Sendikalar

KIVANÇ ELİAÇIK

NotaBene Yayınları

KÜRESEL SENDİKALAR KILAVUZU
Uluslararası Sendikal Hareket ve Küresel Sendikalar

Kıvanç Eliaçık

Kapak Tasarımı-Mizanpaj: Fahrettin Engin Erdoğan

Kapak Fotoğrafi: Ufuk Koşar

Usta Ofset / Nurten Güven Sertifika No: 47612
Maltepe Mahallesi, Davutpaşa Cad. No: 83.2.382 Zeytinburnu / İstanbul

1. Baskı

2020

İstanbul

ISBN : 978-605-260-254-6

www.notabene.com.tr info@notabene.com.tr

facebook: @NotaBeneYayinlari twitter: @NotaBeneY instagram: @notabene.yayinlari

© Renas Yayıncılık Matbaacılık Filmcilik Reklam Yazılım Donanım Bilişim San. ve Tic. Ltd. Şti.

Rasimpaşa mah. Duatepe sok. 59/B, Yeldeğirmeni, Kadıköy / İstanbul

Tel: (216) 337 20 26 GSM: 533 680 51 59 Sertifika No: 18074

Bu yayın Friedrich-Ebert-Stiftung Derneği (FES) Türkiye Temsilciliği'nin desteği ile gerçekleştirilmiştir. Yayında yer alan görüşler FES'in görüşlerini yansıtmak zorunda değildir.

KÜRESEL SENDİKALAR KILAVUZU

Uluslararası Sendikal Hareket ve Küresel Sendikalar

KIVANÇ ELİAÇIK

İçindekiler

Giriş	6
Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC)	9
Küresel Sendika Federasyonları	
Küresel Sanayi İşçileri Sendikası (IndustriALL)	19
Kamu Hizmetleri Enternasyonal (PSI)	25
UNI Küresel Sendika (UNI)	31
Uluslararası Gıda Tarım Turizm İşçileri Federasyonu (IUF)	35
Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu (ITF)	39
Eğitim Enternasyonal (EI)	45
İnşaat ve Ağaç İşçileri Enternasyonal (BWI)	51
Uluslararası Gazeteciler Federasyonu (IFJ)	55
Uluslararası Sanat ve Eğlence İttifakı (IAEA)	59
Uluslararası Ev İşçileri Federasyonu (IDWF)	67
Uluslararası Çalışma Örgütü	71
Diğer Uluslararası Kuruluşlar	76
Kaynakça ve Okuma Önerileri	86

Hasan Oğuz'un anısına...

*Katkılarından dolayı, Aziz Çelik, Burcu Ayan, Ceyhun Güler, Cihan Hüroğlu, Deniz Akdoğan, Ergün İşeri, Erkan Kıdak, Eyüp Özer, Fatih Aydemir, Gaye Yılmaz, Hakan Koçak, İrfan Kaygısız, Kemal Özkan, Necla Akgökçe, Özge Berber, Özgür Bozdoğan, Rıza Köse, Serhat Salihoğlu, Sinem Derya Çetinkaya, Uğur Şahin Umman ve **Canan Özcan Eliaçık**'a teşekkürler...*

GİRİŞ

“Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecekleri bir şey yoktur. Kazanacakları bir dünya vardır. Bütün ülkelerin işçileri, birleşin!” Uzun yıllar süren zorlu bir mücadeleyi özetleyen ve sonraki yüzyıllara ilham veren bu cümleler ilk kez 1848’de yayımlandı. Aradan geçen zaman zarfında “uluslararası işçi hareketi” partiler, dernekler, sendikalar hatta devletler kurdu. Büyük bedeller ödendi, büyük zaferler kazanıldı.

Sendikal hareket ilk örneklerinden itibaren çok uluslu bir nitelik taşıdı, farklı milletlerden işçiler sınırları aşan sendikalar kurdu. Pek çok uluslararası kuruluşun fikri bile ortada yokken, kimse küreselleşmeden bahsetmeye başlamamışken işçiler, uluslararası sendikalar kurdu.

Üretimin, ticaretin ve hizmetlerin küreselleştiği dünyada çok uluslu şirketler, sermaye yanlısı hükümetler ve küresel baskı araçları karşısında küresel ölçekte etkin bir sendikaya ihtiyacımız var.

Şanslıyız, 200 milyon işçiyi temsil eden bir sendikamız var:

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC). Ayrıca işkollarında onunla birlikte çalışan küresel sendikalarımız var.

Ama pek çok işçi ITUC'u tanımıyor, sendikasının üye olduğu küresel sendikayı bilmiyor. Adını sıklıkla duysa da ILO'nun nasıl çalıştığı hakkında yeterince bilgisi yok.

Bu kitapçık, işçilere, işyeri sendika temsilcilerine ve sendika yöneticilerine uluslararası sendikal hareket ve küresel sendikal yapılar hakkında temel bilgiler vermeyi amaçlıyor.

İlk bölümde sendika konfederasyonlarının üye olduğu ITUC, ikinci bölümde ise işkolu sendikalarının üye olduğu küresel sendikalar tarihsel gelişimleri ve güncel faaliyetleri açısından değerlendirildi. Üçüncü bölüm uluslararası sendikal faaliyetler sırasında birlikte çalıştığımız diğer örgütlere ayrıldı.

İşyerimizden başlayarak şube, genel merkez, konfederasyon ve küresel düzeyde sendikalarımızı tanımalı ve güçlendirmeliyiz.

Çünkü Enternasyonalde kurtulur insanlık!

Bu kısa çalışma grevler, eylemler, acılar ve zaferlerle dolu uluslararası işçi hareketinin bütününe değil büyük oranda Batı merkezli olan küresel sendika örgütlerini anlatıyor. Beş kıtaya yayılan ve milyonlarca işçiyi etkileyen 200 yıllık bir tarihin özeti şüphesiz önemli eksiklikleri barındırıyor. Sendikal hareket içindeki siyasi tartışmalara yeterince yer verilemedi. Bunun yerine detaylı bilgi edinmek isteyenler için okuma önerileri yapıldı.

ITUC

ULUSLARARASI SENDİKALAR KONFEDERASYONU

International Trade Union Confederation

Üye Sayısı: 200 milyon (163 ülkeden 332 üye konfederasyon)

Genel Sekreter: **Sharan Burrow**

Genel Başkan: **Ayuba Wabba**

Web: **www.ituc-csi.org**

E-mail: **info@ituc-csi.org**

Adres: Boulevard du Roi Albert II, 5, Bte 1
1210 Brussels Belgium (Brüksel Belçika)

ULUSLARARASI SENDİKALAR KONFEDERASYONU (ITUC)

ITUC 2006 yılında, *Uluslararası Hür/Özgür Sendikalar Konfederasyonu* (ICFTU) ve *Dünya Emek Konfederasyonu*'nun (WCL) ve çeşitli bağımsız sendikaların birleşmesiyle kuruldu. Böylece uluslararası sendikal hareket içindeki farklı eğilimler ve Çin hariç tüm dünyadan sendikalar büyük ölçüde aynı çatı altında buluşmuş oldu. Yeni uluslararası konfederasyon, küresel ekonomide ve siyasette işçileri temsil eder hale geldi. ITUC, uluslararası eylem/dayanışma ve temsil gibi araçlarla işçilerin haklarını korumak ve geliştirmek için mücadele ediyor. Türkiye'de Türk-İş, DİSK, Hak-İş ve KESK, ITUC'un kurucu üyesidir. Kamu-Sen, 2017 yılında gözlemci üyeliğe kabul edilmiştir.

1. Enternasyonal'den ITUC'a

Sanayi Devrimi'nin ardından Avrupa, kötü çalışma koşullarına karşı işçilerin düzenlediği sayısız eyleme sahne oldu. İşçi hareketi günden güne güçlendi, siyasallaştı ve uluslararası bir nitelik kazandı. Uluslararası işçi hareketinin resmi ve kurumsal tarihini, Avrupa'yı altüst eden 1848 Devrimleri'nin etkisiyle 1864 yılında kurulan **Uluslararası İşçiler Birliği**'ne (1. Enternasyonal) kadar götürebiliriz. “İşçi Sınıfının Uluslararası Dayanışması”, “Uluslararası Sendikal Hareket”, “Grev”, “Üretim Araçlarının Ortak Mülkiyeti” gibi gündemleri tartışan **Uluslararası İşçiler Birliği** milyonlarca işçiye ilham vermiştir. 1889'da pek çok parti ve sendikayı bir araya getiren **2. Enternasyonal**, 1 Mayıs ve 8 Mart gibi uluslararası eylem günlerini gelenekselleştirmiştir. 2. Enternasyonal uluslararası meslek/işkolu sekretaryalarının kurulmasında da etkili olmuştur.

Ulusal Sendika Merkezleri Uluslararası Sekreterliği (ISNTUC) ilk toplantısını 1901'de Danimarka'da yaptı. “**Uluslararası Sekretarya**” olarak da anılan örgüt ilk günlerinde 1 milyondan fazla işçiyi temsil ediyordu. Temel amacı ulusal sendika merkezle-

ri arasından haberleşmeyi sağlamaktı. ISNTUC'a paralel olarak farklı işkollarında uluslararası meslek sekreterlikleri de kuruldu. Meslek sekreterlikleri bugünkü küresel sendikaların öncüsüdür. Uluslararası Sekretarya, 1913'te **Uluslararası Sendikalar Federasyonu**'na (IFTU) dönüştü.

Uluslararası Sendikalar Federasyonu (IFTU), 1. Dünya Savaşı'nın ardından BM ve ILO düzeyinde çalışmalar yürüttü. ABD ve Fransa sendikalarının başını çektiği siyasi tartışmalara rağmen örgüt Avrupa merkezli ve sosyal demokrat çizgideydi. 2. Dünya Savaşı öncesinde 24 milyon üyesi bulunuyordu.

Dünya Sendikalar Federasyonu (WFTU/DSF), 1945 yılında kurulduğunda amacı, IFTU'dan ve Moskova merkezli **Kızıl Sendikalar Enternasyonal**i'nden (Profintern) farklı olarak, sendikal hareketin parçalanmışlığına son vermektir. Ama Soğuk Savaş sendikalar arasındaki siyasi kampaşmayı derinleştirdi. Önce Batı Avrupa sendikaları, ardından Yugoslavya ve Çin sendikaları WFTU'dan uzaklaştı. Soğuk Savaşın ardından pek çok üyesi ICFTU'ya katıldı.

Uluslararası Hür Sendikalar Konfederasyonu (ICFTU), 1949'da İngiliz ve Amerikan sendikaların öncülüğünde WFTU'dan ayrılan Batı sendikaları tarafından kuruldu. Bu dönemde Fransız CGT, WFTU'da kalmaya devam etti. Soğuk Savaş ısındıkça ICFTU ve WFTU arasındaki siyasi çatışma da derinleşti.

ICFTU, kendinden önce kurulan örgütlerin Avrupa'ya sıkışmışlığını aştı, diğer kıtalara ulaştı. Hindistan ve Brezilya'da üyeler kazandı. Soğuk Savaş'tan sonra ilerici sendikalar da ICFTU'ya katılmaya başladı.

Türk-İş, 1960'da ICFTU'ya üye oldu. Türk-İş'in üyeliği 1981 yılında darbe hükümetine verdiği destek nedeniyle bir süre askıya alındı. ICFTU aynı dönemde DİSK davalarını takip etti ve tutuklu sendikacılar için dayanışma kampanyaları düzenledi. DİSK 1992'de, Hak-İş ve KESK ise 1997'de ICFTU'ya üye oldular.

ITUC Kuruluş Bildirgesi

1-3 Kasım 2006, Viyana

Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) sendikal mücadelele-riyle sosyal adalet, özgürlük, demokrasi, barış ve eşitlik için savaşı-
n kadın ve erkek işçilerin nesiller boyunca elde ettikleri kazanımları ve
ödedikleri bedelleri selamlar. Onların, çalışanların eşit hak ve özgürlükle-
re kavuşması; tüm insanların onur ve haklarının güvence altına alınma-
sı; herkesin refahını sürdürebilmesi, çalışma hayatında ve toplumdaki
potansiyellerinin farkında olması için yürüttükleri mücadeleyi ileri ta-
şımaya ant içer.

Konfederasyon, bu amaca engel olan sosyal, ekonomik ve siyasi yapıla-
rın ve ilişkilerin acilen değiştirilmesi gerektiğinin farkındadır. Yoksullukla,
açlıkla, sömürüyle, baskıyla ve eşitsizlikle mücadele görevini, küresel
ekonominin gerektirdiği uluslararası eylemlerle ve sermayenin çıkarla-
rından üstün tuttuğu emek çıkarlarına yönelik demokratik yönetimiyle
yerine getirmeyi üstlenir.

Konfederasyonun varlık amacı, her yerde ve her koşulda çalışanların et-
kin biçimde temsil edilmesini sağlayan dünya sendikacılığının bağımsız
ve demokratik güçlerini bir araya getirmek ve harekete geçirmektir. Bu
hedefe ulaşılması ve emeğin küresel stratejilerinin sermayenin küresel
stratejilerine karşı koyması için gereken her türlü dayanışmayı sağla-
mayı görev bilir.

Konfederasyon işçi haklarının evrensel boyutunu ve insana yakışan adil
bir işte çalışabilmeyi adaletli ve sürdürülebilir bir kalkınma için vazgeçil-
mez sayar. Bunların herhangi bir yerde yadsınması insan güvenliği için
her yerde tehlike oluşturmaktadır.

Konfederasyon, evrensel, birbirinden ayrı düşünülemez ve devredilemez
niteliklere sahip tüm insan haklarından herkesin yararlanabilmesi için
gerekli koşulları sağlayan demokrasinin, tüm dünyada güçlendirilmesi
ve korunması amacıyla eylemler gerçekleştirme görevi bilir. Her yerde
düşünce, ifade ve toplanma özgürlüğünü de kapsayan, kolektif hakları
ve bireysel özgürlükleri savunur.

Konfederasyon her yerde ve özellikle yoksulluğun ve sömürünün en
fazla görüldüğü yerlerde çalışanlar için kapsamlı ve adil ekonomik ve
sosyal gelişmeyi güvence altına almayı görev bilir.

Konfederasyon her türlü ayrımcılığı, insanlık onurunu ve eşitliği aşı-
ğılama sayar. Tüm insanların, insanlık onuruna sahip ve eşit olarak

doğduğunu ve bu şekilde yaşamaya hakkı olduğunu vurgular. Çalışma hayatında ve toplumda çeşitliliğe saygı duyulmasını destekleyeceğini taahhüt eder.

Konfederasyon barışın korunmasını ve güçlendirilmesini gayretle destekler ve kendini kitle imha silahlarından arındırılmış bir dünyaya ve genel silahsızlanmaya adar. Tüm halkların kendi kaderini tayin hakkını ve kendi seçtikleri hükümet altında, çatışmadan ve totalitarizmden uzak yaşama hakkını savunur. Anlaşmazlıkların çözümünde savaşa başvurulmasını reddeder, terörizmi, sömürgeciliği, militarizmi, ırkçılığı ve cinsiyet ayrımcılığını lanetler.

Konfederasyon, Birleşmiş Milletler'in ilkelerine, üstlendiği role; tüm uluslararası toplumun katılımını ve saygısını sağlayarak barışı, güvenliğini ve kalkınmayı etkin güvence altına almak konusundaki eşiz meşruiyetine tereddütsüz destek verdiğini ifade eder.

Konfederasyon birleştirici ve çoğulcu yapısıyla demokratik, bağımsız ve temsil gücü bulunan sendikaların üyeliğine açıktır. Onların bağımsızlıklarına, esin kaynaklarının çeşitliliğine ve örgütsel yapılarına saygı gösterir. Konfederasyon kuralları, iç demokrasiyi, üyelerin tam katılımını ve yönetici birimlerinin ve temsilcilerinin bu çoğulcu karaktere saygı göstermesini güvence altına almak amacıyla konmuştur.

Konfederasyon kararları, devlet kaynaklı, siyasi kaynaklı, işveren kaynaklı, dini, iktisadi ve diğer tüm etkilerden bağımsız olarak alınır ve yine bu etkilerden bağımsız olarak uygulanır.

Konfederasyon'un esin kaynağı, demokratik ve bağımsız sendikalar halinde örgütlenmenin ve toplu pazarlık etmenin; çalışanların ve onların ailelerinin refahı ve güvenlik, toplumsal ilerleme ve sürdürülebilir kalkınma için vazgeçilmez olduğu inancıdır.

Sendikacılığın tarihi rolü ve bugünkü görevi, çalışma koşullarını ve çalışan kadın ve erkeklerin ve onların ailelerinin yaşam koşullarını iyileştirmek; insan hakları, sosyal adalet, cinsiyetler arası eşitlik, barış, özgürlük ve demokrasi için mücadele etmektir. Enternasyonalizm, tarihte eşine rastlanmamış bir şekilde dizginlenemeyen kapitalist küreselleşmeyle karşı karşıya kalmıştır. Sendikacılığın gelecekte güçlü olması ve görevini yerine getirebilmesi için etkin enternasyonalizme her zamankinden daha çok gereksinim vardır.

Konfederasyon tüm dünyanın işçilerini kendi saflarında birleşmeye ve Konfederasyon'u kendilerine ve tüm insanlığa daha iyi bir gelecek sağlamaya yarayacak bir araç haline getirmeye çağırır.

Dünya Emek Konfederasyonu (WCL) 1920 yılında **Uluslararası Hristiyan Sendikalar Federasyonu** (ICFTU) adıyla kuruldu. Katolik kilisesinin değerleri çerçevesinde işçi haklarını savunacağını ilan etti. İşkolları düzeyinde kendi federasyonlarını kurdu. Soğuk Savaş sırasındaki sendikal kamplaşmalarda üçüncü bir yol izledi. 1968'de kiliseyle organik bağıni koparttı. WCL, 1970'lerden itibaren Türkiye'deki gelişmeleri takip etti ve yaşanan hak ihlallerini ILO gündemine taşıdı. 2000'li yıllarda **Dünya Sosyal Forumu** (WSF) gibi küreselleşme karşıtı hareketlerde yer aldı.

1970'li yıllarda ICFTU ve WCL arasında yakınlaşma süreci başladı. Sosyal demokrat, komünist ve Hristiyan geleneklerden gelen sendikalar Avrupa'da **Avrupa Sendikalar Konfederasyonu** (ETUC) çatısı altında birleşti. ILO düzeyindeki çalışmalar, çok uluslu şirketlere karşı yapılan faaliyetler, uluslararası işkolu federasyonları ve bölgesel örgütler arasında belirli bir eşgüdüm sağlandı. Uzun bir tartışma ve hazırlık sürecinin ardından 2006 yılında son kongrelerini aynı salonda düzenleyen ICFTU ve WCL kendilerini feshederek ITUC'u kurdular.

Bütün ülkelerin sendikaları birleşin!

ITUC'un kıtasal/bölgesel örgütleri bulunmaktadır. Bütün kıtasal örgütlerin kendine özgü faaliyetleri ve tarihsel arka planları vardır.

Avrupa: ITUC-PERC (ITUC Tüm-Avrupa Bölge Konseyi) Avrupa ve eski SSCB ülkelerini kapsayan bölge örgütü büyük ölçüde Avrupa Sendikalar Konfederasyonu (ETUC) ile ortak çalışır ve Brüksel'de aynı genel merkez binasını paylaşmaktadır.

www.perc.ituc-csi.org | www.etuc.org

Amerika: İspanyolca kısaltması CSA, İngilizce kısaltması TUCA olan **Amerika Kıtası Sendikalar Konfederasyonu**, Güney ve Kuzey Amerika'daki sendika konfederasyonlarının çatı örgütüdür. Merkezi Brezilya'dadır. www.csa-csi.org

Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü Sendikalar Danışma Komitesi (OECD-TUAC)

1948'de kurulan TUAC, 1961'de Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü (OECD) nezdinde sendikaların temsilcisi oldu. TUAC, küresel ekonomi, kalkınma, çok uluslu şirketler, iklim, istihdam, göç, eğitim vb. alanlarda raporlar hazırlar. Sendikalara G20, G8 ve uluslararası kuruluşlarla ilişkiler konusunda danışmanlık yapar. OECD ülkelerinden sendikalar TUAC'a üye olabilirler. TUAC'ın merkezi Paris'tedir.

Küresel Sendikalar Konseyi (CGU)

CGU, Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu'nu, küresel sendika federasyonlarını ve OECD-TUAC'ı bir araya getiren bir koordinasyon organıdır ve ILO ve IMF gibi uluslararası kurumlar düzeyinde ortak faaliyetler düzenlemekte ve eşgüdüm sağlamaktadır. Küresel sendikal hareketin çatısını oluşturan bu koordinasyon Küresel Sendikalar (Global Unions) adıyla çeşitli temalarda çalışma grupları kurar, ortak kampanya ve açıklamalar yapar. Küresel Sendikalar Konseyi Türkiye'deki sendikal haklarla ilgili olarak çok sayıda kampanya düzenlemiştir.

Afrika: ITUC Afrika Bölge Örgütü'nün merkezi Togo'dadır.

www.ituc-africa.org

Ortadoğu: Arap Sendikalar Konfederasyonu (ATUC) Ortadoğu ve Kuzey Afrika olarak da tarif edilen Arap dünyasındaki sendikaların ortak örgütüdür. 2010 yılında başlayan Arap Baharı sonrası bağımsız ve demokratik sendikaların bir araya gelmesiyle kurulmuştur. Merkezi Ürdün'dedir. www.arabtradeunion.org

Asya-Pasifik: ITUC Asya-Pasifik (ITUC AP) doğuda Yeni Zelanda ve Japonya'ya, batıda Türkiye'ye kadar uzanan bölgede faaliyet yürütür. Merkezi Singapur'dadır. <https://www.ituc-ap.org>

Türkiye, ITUC tüzüğü açısından hem Avrupa hem Asya-Pasifik bölgelerine dahildir. ITUC başkanlığı için bölge örgütleri arasında rotasyon vardır. Genel sekreter ve genel başkan aynı bölgede olamaz.

ITUC'un Kampanyalar ve İletişim, Ekonomik ve Sosyal Politikalar, Eşitlik, Küresel Örgütlenme Akademisi, İnsan Hakları/Sendikal Haklar ve Hukuk isimli uzmanlık daireleri bulunmaktadır.

Küresel Haklar Endeksi

ITUC'un en önemli faaliyetlerinden biri de ICFTU'dan devraldığı yıllık sendikal hak ihlalleri raporudur. **Küresel Haklar Endeksi** başlığıyla her yıl ILO Uluslararası Çalışma Konferansı sırasında yayımlanan rapor, ülkeleri işçi hakları açısından sınıflandırır. Küresel Haklar Endeksi'ne göre Türkiye yıllardır işçiler için en kötü 10 ülke arasında yer almaktadır.

Küresel Eylem Günleri

ITUC belirli konular çerçevesinde dünya genelinde sendikaların katılımıyla küresel eylem günleri düzenler. Meydanlar, şirket merkezleri veya büyükelçilikler önünde düzenlenen tematik eylemlerin yanı sıra 8 Mart ve 1 Mayıs ITUC için en önemli eylem günleridir. ITUC, işçi hareketi için yeni eylem günlerini geleneksel hale getirmeye çalışmaktadır: **7 Ekim Dünya İnsana Yakışır İş Günü**, **28 Nisan** (iş cinayetlerinde ölen) **İşçileri Anma Günü** bunlar arasında yer almaktadır.

Sendika yönetimlerinde kadın sayısını arttırdık

ITUC Genel Sekreteri Sharan Burrow'un röportajı

Kadınlar, hem istihdama katılım hem de ücret anlamında hâlâ erkeklerin gerisinde ve kadınlara karşı taciz ve şiddet şahlanmış durumda. Kişisel olarak, demokratik yollarla seçildiğim hareketin genel sekreterliğinde, kadınların ve erkeklerin desteğini alma şansına sahibim ve kadın-erkek eşitliği sorunu sendikaların öncelikleri arasında olmaya devam ediyor.

ITUC'un önceliklerinden birisi **Count Us In!** (Bizi Dahil Edin) kampanyasıdır. Kadın işçilerin çok basit bir mesajı ve isteği var: Bizi ekonomiye dahil edin, bizi insanca işlere, sendikalara, her yerde, her düzeyde yönetimlere dahil edin. Bu kampanya ile kadın üyelerin ve kadın sendika yöneticilerinin sayısını arttırdık. Beş yıllık süre zarfından kadınların sendika yönetimlerindeki temsil oranı yüzde 6 oranında artarak yüzde 30'a ulaştı.

Son dönemde G20 ülkeleri, yönetici pozisyonlarda kadın katılımının yüzde 25 artırılması hedefini benimsedi. **Birleşmiş Milletler Kadın Birimi** (UN Women), asgari ücret, uluslararası sosyal güvence ve kadınlara yönelik şiddete son verilmesini öncelikleri arasına koydu. ILO **Ev İşçileri Sözleşmesi**'ni hazırladı. Ev işçileri için uluslararası bir sendika kuruldu ve güçlendi. İş yaşamında kadın ve erkeklere yönelik şiddetin önlenmesi konusunda yeni bir ILO sözleşmesi kabul edildi.

Sendikalarda ve yönetim kademelerinde kadınların sayısal artışına karşın, erkek egemenliği devam ediyor. Bu, kadınların yönetimlere gelmesini sağlayacak kurallar koyarak yapılarımızı daha kapsayıcı hale getirecek kültürel dönüşümle başarılabilir. Politika oluştururken ve toplu iş sözleşmesi heyetlerinde kadınların seslerine saygı duyulmalı ve örgütlenmenin artırılması için kadınlar desteklenmelidir. Kadınların küresel işgücünün yüzde 40'ına hakim olduğu enformal ekonomide örgütlenmek kritik öneme sahiptir. Sağlık, eğitim, çocuk bakımı, yaşlı bakımı gibi hizmet ve bakım sektöründe hem işlerin sınıflandırılmasını hem de kadınların işgücüne katılımını sağlamak için öncelikli politikalar üretilmelidir.

1 Mayıs'ta Taksim'e!

1 Mayıs 2013'te dönemin ITUC Genel Sekreteri **Sharan Burrow** İstanbul'a geldi. Taksim Meydanı'na gitmek isterken biber gazı ve plastik mermilerle karşılaştı. Burrow, Türkiye hükümetine cevapsız kalan mektuplar gönderdi. Hükümet, sendikalara yönelik baskılara devam edince ITUC, 2017 yılında İstanbul'da düzenlenen ILO Avrupa Bölge Konferansı'nı boykot etti. İstanbul toplantısı boş kalan koltuklarıyla Birleşmiş Milletler tarihine geçti.

ICFTU ve ITUC'ta genel sekreter olarak görev yapan **Guy Ryder** 2012 yılında ILO Genel Direktörü seçildi. Ryder, ILO'nun işçi kökenli ilk direktörüdür. Halefi Avustralyalı Sharan Burrow ise uluslararası sendikal hareketin ilk kadın lideridir.

IndustriALL KÜRESEL SENDİKA

IndustriALL Global Union

Üye Sayısı: 50 milyon

Kuruluş Tarihi: 2012

Genel Sekreter: **Valter Sanches**

Genel Başkan: **Jörg Hofmann**

İşkolları: İmalat sektörleri, Maden, Enerji

Türkiye'deki üyeleri:

Belediye-İş, Birleşik Metal-İş, Çimse-İş, Deriteks, DİSK/Tekstil, Dok Gemi-İş, Genel Maden-İş, Kristal-İş, Lastik-İş, Tümka-İş, Petrol-İş, Selüloz-İş, TEKSİF, Tes-İş, Tümka-İş, Türkiye Maden-İş, Türk Enerji Sen, Türk Metal-İş, Türk Tarım Orman-Sen, Türkiye Maden İş, Özçelik-İş, Öz İplik İş

E-mail: **info@industriall-union.org**

Web: **www.industriall-union.org**

Adres: 54 bis, route des Acacias 1227 Geneva Switzerland (Cenevre, İsviçre)

İMALAT SANAYİ İŞÇİLERİ BİR ARADA

Küresel Sanayi İşçileri Sendikası (IndustriALL Global Union), maden, enerji ve tüm imalat işçilerinin uluslararası örgütüdür. Tarihsel olarak en eski uluslararası sendikal örgüt olsa da küresel sendikaların en yenisidir.

Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu (IMF), **Uluslararası Kimya, Enerji, Maden İşçileri Federasyonu** (ICEM) ve **Uluslararası Tekstil, Giyim ve Deri İşçileri Federasyonu** (ITGLWF) 2012 yılında Danimarka'nın Kopenhag kentinde düzenlenen kongrede birleşerek IndustriALL'u kurdular.

Böylece cam, çimento, elektronik, enerji, ilaç, kağıt, kimya, lastik, maden, metal, otomobil, tekstil, deri, tersane, uzay ve havacılık vb. işkollarından işçiler tek bir uluslararası federasyonda buluşmuş oldu.

Önce Madenciler

IndustriALL'un seleflerinden biri olarak kabul edilen **Uluslararası Madenciler Federasyonu** (Miners' International Federation, MIF) 1890 yılında kuruldu. MIF, 1913 yılına gelindiğinde 1.2 milyon üyeyi temsil ediyordu. Federasyon, 8 saatlik iş günü, işçi sağlığı

iş güvenliği önlemleri ve madenlerde çocuk işçiliğinin yasaklanması için mücadele etti.

Metal İşçilerinin Uzun Yürüyüşü

1888 yılından itibaren uluslararası etkinlikler düzenleyen metal işçileri 1893'te Zürih merkezli **Metal İşçilerinin Uluslararası Bilgi Merkezi**'ni kurdular. 1904'te Dökümhane İşçileri Uluslararası Sekreteryası'yla birleşerek **Uluslararası Metal İşçileri Federasyonu** (IMF) ismini aldılar. 2012 yılında IndustriALL kurulana kadar bu ismi kullandılar.

Avrupa sosyalist partileriyle yakın ilişki içinde olan federasyonun ilk eylemi bir grev sandığı kurmak oldu. 1897'de İngiltere ve Danimarka'da uzun grevler böylece başarılı oldu. 1921 yılında IMF tüzüğünde çalışma koşullarının ve ücretlerin iyileştirilmesi gibi taleplerin yanı sıra işçilerin üretim araçlarına sahip olması gibi maddeler de yer alıyordu. Bölgesel ve siyasal bölünmelerin devam ettiği uzun yıllar boyunca metal işçileri uluslararası sendikal hareketin merkezinde yer aldı.

Zanaatkarlıktan İşçiliğe

Aynı dönemde tekstil işkollarında çalışan zanaatkarlar da uluslararası birlikler kurmaya başladılar. Nakışçılar (1892), ayakka-bıcılar (1893), deri işçileri (1896), terziler (1896) uluslararası dernekler, sendikalar veya sekreteryalar kurdular. Amaçları emsal ücret ve çalışma koşulları hakkında bilgi paylaşmaktı. Böylece iş bulmak için farklı ülkelere giden meslektaşlarını korudular. Meslek birlikleri zamanla sendikalara dönüştü. IndustriALL kurulana kadar tekstil sendikaları sürekli olarak bölündü, birleşti ve isim değiştirdi.

Fabrika İşçileri Birleşiyor

1907'te II. Enternasyonal kararları çerçevesinde **Uluslararası Fabrika İşçileri Federasyonu** kuruldu. 1. Dünya Savaşı'nın ar-

dından faaliyetleri hızlanan federasyonun uluslararası grev fonu, Avrupa'da sendikaların güçlenmesini sağladı. 1995'te **Uluslararası Kimya, Enerji ve Maden İşçileri Federasyonu** (ICEM) kurulana kadar kimya, enerji, maden, mücevher, kağıt, lastik, cam işçileri çok sayıda uluslararası sendika kurdular. Bazen rekabet bazen dayanışma içinde oldular.

Sendika Bayrağı Sınırlar Aşıyor

Naziler, 1940'ta Hollanda'yı işgal eder etmez fabrika işçilerinin uluslararası merkezini kapattı. Pek çok sendika lideri öldürüldü veya çalışma kamplarına gönderildi. Uluslararası işçi hareketinin önderleri sendikal deneyimleri sayesinde direnişte önemli görevler aldı.

2. Dünya Savaşı'nın ardından ekonomi ve teknolojinin etkisiyle hem şirketler hem sendikalar arasında hem ulusal hem de uluslararası düzeylerde birleşmeler yaşandı. 1950'lerde Avrupa'da çalışma süresinin kısılmasını sağlayan IMF, ABD ve Kanada'da yeni üyeler kazandı. 1960'larda uluslararası sendikal hareket Batı Avrupa ve Kuzey Amerika sınırlarını aşmayı başardı. 1964'te Japon sanayi sendikaları IMF'ye katıldı. Onları diğer Asya sendikaları izledi. Güney Afrika Cumhuriyeti, Brezilya ve Uruguay sendikaları metal ve kimya federasyonlarının farklı kıtalara yayılmasına öncülük etti. 80'li ve 90'lı yıllarda **"Doğu Bloku"** ülkelere sendikalar uluslararası federasyonlara katılmaya başladı.

IndustriALL Küresel Sendika

Sanayi işçileri küreselleşme tartışmalarından 100 yıl önce uluslararası örgütlerini kurmuştu. 1990'larda herkes küreselleşmeden bahsederken ITGLWF, tekstil; ICEM, kimya, enerji ve maden; IMF ise metal işçilerini temsil eden uluslararası sendikalar konumundaydı. Pek çok üye sendika, kendi ülkelerinde birleşmişti; çok uluslu şirketler birden fazla işkolunda faaliyet yürütüyordu. Sanayi işkollarındaki uluslararası sendikaların gündemleri de bü-

yük ölçüde ortaklaşmıştı. Uluslararası sendikal hareket içindeki üç ana eğilim ve üç büyük sendika 2012'de resmi olarak birleşti.

Küresel Sanayi İşçileri Sendikası IndustriALL'un ilk hedefi çok uluslu şirketlerle küresel düzeyde pazarlık yapmak ve tedarik zincirlerinde insanca çalışma koşullarını güvence altına almaktır. Bugün küresel sendika, küresel şirketlerle ve markalarla **Küresel Çerçeve Sözleşme** (KÇS) imzalıyor. Yeni ILO Sözleşmelerinin hazırlanması ve ülkelerin sözleşmeleri onaylaması için çalışıyor. Dayanışma grevleri düzenliyor. Güvencesizlik ve taşeronlaşmaya karşı kampanyalar düzenliyor.

Küresel Sanayi İşçileri Sendikası IndustriALL faaliyetlerini beş ana stratejik hedef üzerinden gerçekleştiriyor:

1. İşçilerin Temel Haklarının Savunulması ve Geliştirilmesi
2. Küresel Sendika Güç İnşası
3. Küresel Sermaye ile Mücadele
4. Düzensiz ve Güvencesiz İstihdama Karşı Mücadele
5. Sürdürülebilir Sanayi Politikaları

IndustrialL'un, BMW, Bosch, GDF Suez, Ford, Siemens, H&M, Inditex, Renault, Tchibo, ThyssenKrupp ve Volkswagen'i de kapsayan 50'den fazla çokuluslu şirketle **Küresel Çerçeve Sözleşmesi** bulunuyor. Küresel tedarik zincirlerindeki çalışma koşullarını KÇS'lerle düzenleniyor.

IndustriALL, Cenevre'deki genel merkezinin yanı sıra Güney Doğu Asya (Kuala Lumpur), Latin Amerika (Montevideo), Güney Asya (Yeni Delhi), Sahra-Altı Afrika (Johannesburg) ve Bağımsız Devletler Topluluğu (Moskova) ofislerinde bölgesel faaliyetlerini yürütüyor.

Bangladeş Accord (Bangladeş Yangın ve Bina Güvenliği Anlaşması)

24 Nisan 2013'te Bangladeş'te 1134 işçinin öldürüldüğü Rana Plaza Katliamı'nın ardından IndustriALL, Asya ülkelerindeki taşeron şirketlerde çalışma koşullarının iyileştirilmesi için önemli çalışmalar yürüttü. Bu kapsamda iki küresel sendika IndustriALL ve UNI yaklaşık 200 markayla **Bangladeş Sözleşmesi** (Accord) olarak bilinen anlaşmayı imzaladı. Böylece çokuluslu şirketler ülkedeki tekstil ve hazır giyim fabrikalarındaki güvenlik önlemlerinden ve bunların denetiminden sorumlu olduklarını kabul ettiler.

PSI
KAMU HİZMETLERİ ENTERNASYONALI

Public Services International

Üyesi Sayısı: 30 milyon (154 ülkeden 700 sendika)

Kuruluş Tarihi: 1907

Genel Sekreter: Rosa Pavenelli

İşkolları: Belediye, Sağlık ve Sosyal Hizmetler, Su, Temizlik, Enerji Hizmetleri,
Hükümet Kurumları, Eğitim Destek

Türkiye'deki üyeleri:

Belediye-İş, BES, Dev Sağlık-İş, DİSK/Enerji-Sen, ESM, Genel-İş, Hizmet-İş, SES,
Tüm Bel-Sen, Türk Harb-İş, Yapı Yol-Sen, Yol-İş

E-mail: psi@world-psi.org

Web: <https://publicservices.international>

Adres: 45 avenue Voltaire BP 9 01211 Ferney-Voltaire Cedex France (Fransa)

KAMU HİZMETLERİ ENTERNASYONALI

PSI kamu hizmetlerinde çalışanların küresel sendikasıdır. Sağlık ve sosyal hizmet emekçileri, belediye işçileri, hükümete bağlı kuruluşlarda ve kamu hizmeti üreten kurumlarda çalışan işçileri ve kamu emekçilerini temsil eden sendikalar PSI üyesidir.

PSI için, kamu hizmetlerinde çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve kamu hizmetlerinin iyileştirilmesi ayrılmaz bir bütündür. İşçi ücretlerinin yükseltilmesiyle kamu hizmetlerinin ücretsiz ve nitelikli olması aynı talebin parçasıdır.

Tarihsel olarak kamu sendikaları, sosyal demokrat/sosyalist belediyecilik ve kamu hizmeti politikalarıyla aynı kaynaklardan beslenir. PSI'nin ilk toplantısı da 2. Enternasyonal kongresi kapsamında gerçekleşmiştir.

Bugün **Ver.Di**'nin bir parçası olan **Alman Belediye ve Devlet İşçileri Sendikası** (VGS) belediye, elektrik ve su işçilerinin sendikalarına bir çağrı yaptı. Delegeler 1908'de 2. Enternasyonal'in Stuttgart'ta düzenlediği **Uluslararası Sosyalist Kongresi** sırasında toplandılar. Kamu Hizmetleri İşçilerinin Uluslararası Sekretaryası (International Secretariat of the Workers in Public Services) adını alan örgüt kısa süre içinde 100 bin üyeyi temsil eder hale geldi. Uluslararası Sekretarya'nın 1913 Zürih Kongresi 8 saatlik iş günü, toplu pazarlık hakkı ve ücretli izin hakkını içeren bir talepler manzumesi yayınladı.

1. Dünya Savaşı'nı güçlkle atlaman teşkilat 1919'da yeniden yapılandı. 1921 yılında yaklaşık yarım milyon üyesi vardı. Büyük Buhran günlerinde kamu işçileri kötü çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı savaş verirken PSI bir yandan da kamu hizmetlerinin genişlemesini savundu. Madenlerin, ağır sanayinin ve bankaların kamulaştırılması gibi politikaları savundu.

İskandinavya'da iş güvencesi ve emeklilik ile ilgili önemli kazanımlar elde edildi. Ama Avrupa'nın diğer ülkelerinde faşizm

yükseldikçe sendikalar ya devlet kurumlarına dönüştürülüyor ya da yasaklanıyordu. Hitler'in iktidara gelmesiyle PSI merkezi Berlin'i terk etmek zorunda kaldı ve Paris'e taşındı. 1940'ta Fransa'nın işgaliyle pek çok uluslararası işkolu sekreteryası gibi Londra'ya yerleşti.

Çeşitli birleşmeler ve taşınmalar sırasında farklı isimler kullanıldı. Son olarak 1958'de Kamu Hizmetleri Enternasyonalı olarak Türkçe'ye çevrilen '**Public Services International**' ismine karar verildi. Farklı isimler altında olsa da 1907'deki kuruluş kongresinden bugüne aynı örgütsel yapı ve ideolojik çizginin devam ettiğini söyleyebiliriz.

İkinci Dünya Savaşı sonrası PSI zorlu bir ortamın içinde kaldı. Bazı sanayileşmiş ülkelerde refah devleti anlayışıyla kamu hizmetleri yaygınlaşmıştı. Üye sayısı ve imkanlar artıyordu. Ama Soğuk Savaş politikaları, pek çok ülkede yaşanan askeri darbeler, grev ve sendikalaşma yasaklarını doğurmuştu. Avrupa'da grev hakkı sınırlandırılıyordu. Japonya ve ABD'de memurların sendika kurması bile yasaktı.

1965'te Afrika ve Asya'da ilk bölge konferansları ve örgütlenme faaliyetleri düzenlendi. Sendikalardan gelen talep doğrultusun-

da bölgesel karar mekanizmaları kuruldu. Demokratik işleyiş geliştirmekte olan ülkelerdeki sendikaların katılımını hızlandırdı.

1970'lerde neo-liberalizm işçi sınıfına savaş ilan etmişti. Bütün sendikalar etkilendi ama en sert çatışmalar PSI üyelerinin örgütlü olduğu kamu hizmetleri cephesinde yaşanıyordu. Bütün dünyada kamu bütçelerinde kesintiler yaşandı. Şili'de diktatörlük, silahlanma hariç, bütün kamu harcamalarını azaltmıştı. İngiltere'de dönemin başbakanı **Thatcher** bazı kamu kuruluşlarında sendikalaşma yasağı getirdi.

PSI, bu ideolojik savaşın içinde bayrağı dik tuttu. Herkesin serbest piyasayı övdüğü yıllarda kamu hizmetlerinin iyileştirilmesini savundu. Neo-liberalizm propagandasına karşı eğitimler düzenledi ve yayınlar yaptı. Berlin Duvarı'nın yıkılmasının ardından Doğu Avrupa'da sendikalarla temasa geçti. PSI'nin kamucu çizgisi bu ülkelerdeki serbest piyasa düzenlemelerini dizginlemeye çalıştı.

PSI Avrupa'nın eski sömürgelerindeki sendikalarla ve özgürlük hareketleriyle dayanışma ağları kurdu. Baskılar karşısında geli-

mekte olan ülkelerin sendikalarını destekledi. 1980'lerde Şili ve Türkiye'de darbe sonrası tutuklanan sendikacılarla dayanışma kampanyaları düzenlendi. 1989'da Güney Afrika'da sendikaların ırk ayrımcılığına karşı verdiği mücadeleye destek oldu.

PSI, 1998 yılında İngiltere'de Greenwich Üniversitesi bünyesinde **Kamu Hizmetleri Uluslararası Araştırma Birimi**'nin (PSIRU) kurulmasını destekledi. PSIRU yaptığı araştırmalarla özelleştirme ve kamuculuk arasındaki farkı inceledi. Su, enerji, atık yönetimi gibi konularda veri tabanı oluşturdu. PSIRU'nun raporları hükümetlerle yapılan pazarlıklarda sendikaların elini güçlendirdi.

PSI, 90'lı yıllardan itibaren Türkiye'deki üyelerinin katılımıyla eğitim ve yayın faaliyetleri yaptı. 2010 yılında PSI üyesi sendikalar, güvencesiz istihdama karşı ortak bir strateji etrafında bir araya geldiler. Taşeron işçilerin kadroya alınması talebiyle yürütülen kampanyaların hem çalışma koşullarına hem de üye sayılarına olumlu etkileri oldu.

Aynı dönemde, Güney Amerika ülkelerinde düzenlenen eğitimlerde çok sayıda genç sendika lideri yetiştirildi. Genç işçiler ekonomik haklardan ekolojiye kadar farklı alanlarda önemli faaliyetlere öncülük ettiler.

PSI, bugün hala, kamu hizmetlerinin şirketlere devredilmesine karşı mücadele veriyor. Çünkü özelleştirme hem işçilerin çalışma koşullarını, maaşlarını, sosyal haklarını hem de yurttaşların temel hizmetlere erişimini olumsuz biçimde etkiliyor. PSI, kamu hizmetlerini güçlendirmek için verdiği mücadelede uluslararası kuruluşlarla ve toplumsal hareketlerle iş birliği yaptı, ittifaklar kurdu, protestolar düzenledi.

Birleşmiş Milletler, ILO, Dünya Bankası, IMF, Dünya Ticaret Örgütü, OECD vb. kuruluşlar kamu hizmetlerini konuştuğu zaman PSI işçiler adına masaya oturdu. Ama gerektiği zaman sokaklarda protesto etmeyi ve etkili grevler düzenlemeyi de başardı.

EUROPEAN ACTION DAY
29th October 2020

Fighting for health and care beyond the pandemic

- Higher wages
- More staff
- Quality care for all

Su hakkı, kadına yönelik şiddet, vergi politikaları gibi alanlarda küresel bir aktör olarak Birleşmiş Milletler koridorlarında lobi yaptı. Küreselleşme karşıtı uluslararası eylemlere destek verdi ve Dünya Sosyal Forumu gibi alternatif arayışlarında en önde durdu.

PSI, Covid-19 salgınından kısa bir süre önce; acil servis, acil müdahale, afet ve arama-kurtarma işçilerinin koşullarıyla ilgili bir çalışma başlatmıştı. Pandemi günlerinde bütün dünya, tehlikeli koşullarda ve düşük ücretlerle çalışan ön saf sağlık çalışanlarının ne kadar önemli olduğunu gördü.

“Biz kamu hizmetlerinin ve onları üreten işçilerin küresel sesiyiz.”

Bir düşünün hastanelerin, acil servislerin, kamu binalarının, elektrik ve su idarelerinin boş olduğunu.... Sokakların temizlenmediğini, arızaların tamir edilmediğini... Bizim olmadığımız bir dünya hayal edebiliyor musunuz?

“Kâr Değil İnsan!”

UNI KÜRESEL SENDİKA

UNI Global Union

Üyesi Sayısı: 20 milyon (150 Ülke, 900 Sendika)

Kuruluş: 2000

Genel Sekreter: **Christy Hoffman**

Yönetim Kurulu Başkanı: **Ruben Cortina**

İşkolları:

Ticaret, Finans, İletişim, Teknoloji; Grafik, Ambalaj, Temizlik, Güvenlik, Posta, Lojistik, Online Platform, Geçici İstihdam Büroları, Şans Oyunları, Kuaförlük, Medya, Eğlence, Sanat, Turizm, Sağlık, Bakım, Spor

Türkiye'deki üyeleri:

Basın-İş, Basisen, BASS,
Dev Sağlık-İş, Güvenlik-İş,
T.Haber-İş, Haber-Sen,
Sosyal-İş, Tez-Koop-İş, Koop-İş

E-mail:

contact@uniglobalunion.org

Web:

www.uniglobalunion.org

Adres:

8-10 Avenue Reverdil,
CH-1260 NYON,
Switzerland/İsviçre

UNI KÜRESEL SENDİKA

UNI Küresel Sendika (UNI Global), ticaret ve hizmet işkollarında örgütlenen sendikaların uluslararası örgütüdür. UNI'nin faaliyet alanını tarif etmek zor. Çünkü bu alan ve tarif her gün değişiyor. Sektör sürekli büyüyor ve dönüşümler yaşıyor. Hizmet sektöründe çalışanların sayısı insanlığın geleneksel mesleği olan tarımda çalışanların sayısını geçti. Hizmet sendikalarının üye sayısı, sendikaların geleneksel örgütlenme alanı olan sanayiye geride bıraktı. Kendi hesabına çalışanların, evden çalışanların, online iş platformları üzerinden çalışanların, özel istihdam büroları kanalıyla çalışanların sayısı artıyor. Bu alanda sürekli yeni meslekler ve yeni sektörler ortaya çıkıyor. Güvenceli çalışmak, işçi sınıfının bu yeni kesimlerinin de hakkı. UNI'ye göre bunun yolu da sendikalaşmaktan geçiyor.

UNI Global'in işkolu ve meslek yapıları:

UNI **Ticaret**; UNI **Finans** (Finans, Banka ve Sigorta); UNI **Grafik ve Ambalaj** (basın, yayın, matbaa, grafik, ambalaj); UNI **ICTS** (bilgi, iletişim, teknoloji ve hizmetleri); UNI **Posta ve Lojistik**; UNI **Mülkiyet**

Hizmetleri (bina, tesis, çevre düzenleme alanında temizlik ve bakım hizmetleri ile güvenlik hizmetleri); UNI MEI (medya, eğlence ve sanat); UNI **Platform ve Geçici İstihdam** (online iş platformları, geçici istihdam büroları); UNI **Şans Oyunları**; UNI **Kuaförlük ve Güzellik**; UNI **Turizm**; UNI **Sağlık ve Bakım**; UNI **Dünya Sporcular Birliği**.

Enternasyonallerin Enternasyonalı

UNI'nin tarihi, birleşmelerin tarihidir. Kendileri de çeşitli birleşmelerin sonucu kurulan 4 uluslararası federasyon (CI, FIET, IGF, MEI) 2000 yılında birleşerek **Sendika Ağı Enternasyonalı**'ni (Union Network International) kurdu. 2009'dan itibaren ise "UNI Küresel Sendika" ismini kullanmaya başladı:

İletişim Enternasyonalı: İletişim işçilerinin ilk uluslararası kongresi 1911'de Paris'te toplandı. 1920'de **Posta, Telgraf ve Telefon İşçileri Enternasyonalı** (PTTI) kuruldu. Örgüt daha sonra **İletişim Enternasyonalı** (CI) ismini aldı.

FIET: Uluslararası Ticaret Çalışanları Sekreteryası 1909'da Hamburg'da kuruldu. 1. Dünya Savaşı'nın ardından **Uluslararası Ticaret, Büro, Profesyoneller ve Teknik Elemanlar Federasyonu** (FIET) kuruldu. Üyelerin çoğu banka, sigorta, ticaret ve sosyal hizmetler çalışanlarıydı. Daha sonra eğlence işçileri de katıldı. 1994'te 11 milyon üyesi bulunan FIET'e gayri resmi olarak Beyaz Yakalılar Enternasyonalı deniliyordu.

IGF: Matbacıların ilk uluslararası sendikası 1189 yılında kurulmuştur. Farklı uluslararası federasyonlarda örgütlü litograflar (LI); tipograflar (TI) ve mücellitler (IFBKT) 1949'da basın, yayın ve matbaa işçilerini temsil eden **Uluslararası Matbaa İşçileri Federasyonu**'nu (IGF) kurdular.

MEI: Sanat, iletişim, medya, eğlence çalışanlarının örgütleri 1993'te **Medya ve Eğlence Enternasyonalı**'nde (MEI) birleşti.

UNI, küresel kurallar oluşturarak işçi haklarını geliştirmeyi ve güvence altına almayı amaçlıyor. 2010 yılında **Atılım Planı**'nı (Breaking Through) uygulamaya soktu. Örgütlenme, eğitim ve araştırma faaliyetleri birbirine entegre edildi. Şirket yapıları, çalışanların ihtiyaçları ve özellikleri ince elenip sık dokundu. Pek çok küresel şirketin yerel işletmelerinde örgütlenme faaliyetleri yürütüldü.

Hizmet sektörü küresel tekellerin hakimiyetine girerken UNI farklı ülkelerde aynı şirket için çalışan işçileri bir araya getirdi. **Avrupa Çalışma Konseyleri**'nde (EWC) sendikaların etkinliği artırıldı. Kolombiya ve Polonya gibi ülkelerde yeni sendikalar kuruldu. Türkiye'de **Tez Koop-İş Sendikası**'nın Tesco ve Media Markt, **Koop-İş Sendikası**'nın İKEA, **Sosyal-İş Sendikası**'nın Leroy Merlin marketlerinde, **Basın-İş**'in Amcor işyerlerinde yürüttüğü ve başarıyla sonuçlanan kampanyalara destek verdi. Arjantin'de sendikalar çağrı merkezlerinde örgütlendi. Hollanda'da temizlik ve güvenlik işçileri için önemli kazanımlar elde etti. Walmart, Amazon, DHL kampanyaları ses getirdi.

Bugün UNI'nin bankaları, marketleri, güvenlik ve temizlik şirketlerini hatta özel istihdam bürolarını kapsayan 50'den fazla küresel çerçeve sözleşmesi vardır. (ABN Amro, BNP Paribas, Adecco, Eurosport, G4S, H&M, Inditex, ISS, Loomis, Manpower, Metro, Randstad, Securitas, Stora Enso, Teleperformance vb.)

Patronların haklarını gasp ettiği, müşterilerin görmezden geldiği, sendikaların sözleşmelerde kapsam dışı bıraktığı hizmet işçileri küresel şirketlerde en zor işleri yapıyorlar. UNI sayesinde örgütleniyorlar.

IUF

ULUSLARARASI GIDA TARIM TURİZM İŞÇİLERİ FEDERASYONU

*International Union of Food, Agricultural, Hotel, Restaurant, Catering,
Tobacco and Allied Workers' Associations*

Üyesi Sayısı: 12 milyon (127 ülkeden 425 sendika)

Kuruluş Tarihi: 1920

Genel Sekreter: **Sue Longley**

Genel Başkan: **Mark Lauritsen**

İşkolları: Gıda, Tarım, Otel, Turizm, Restoran, İkram, Tütün

Türkiye'deki üyeleri:

Dev Turizm-İş, Tarım-İş, Tarım Orkam-Sen, Tek Gıda-İş, TOLEYİS, Şeker-İş

E-mail: iuf@iuf.org

Web: www.iuf.org

Adres: 8 Rampe du Pont-Rouge, 1213 Petit-Lancy
Switzerland (Cenevre, İsviçre)

ULUSLARARASI GIDA TARIM TURİZM İŞÇİLERİ FEDERASYONU

Gıda, Tarım, Otel, Restoran, İkrâm, Tütün ve İlgili İşçi Birliklerinin Uluslararası Sendikası; uzun lafın kısası **Uluslararası Gıda Tarım Turizm İşçileri Federasyonu** (IUF). Tüm dünyada tarladan tabağa kim alınteri döküyorsa onun sendikası...

Gıda işçilerinin ilk uluslararası sendika deneyimi 'fırıncıların' II. Enternasyonal'in **1907 Stuttgart Kongresi** kararları ışığında bir işkolu sekreteryası kurmasıdır. Fırıncılar, pastacılar ve şekerlemeciler çeşitli federasyonların ardından 1920'de bira işçilerinin ve kasapların uluslararası örgütleriyle birleşerek IUF'i kurdular. (Tütün işçileri farklı ülkelerde getirilen grev kırıncıları engellemek için uluslararası faaliyetlerine 1889'da başlamıştı.)

IUF'in güçlenmesi gıda ve içecek sanayisindeki dönüşümün sonucuydu. Gıda sendikaları, patronların birleşerek büyük şirketler ve hatta tekeller kurduklarını gördü. IUF, gıda üretiminin bütün aşamalarındaki işçileri aynı çatı altında buluşturmak istiyordu. Bugün de küresel tarım, turizm ve gıda şirketlerine karşı her aşamada pazarlık yapabilmenin şartı küresel bir sendikaya sahip olmaktır.

IUF, çok uluslu bir şirketle ilk kez 1963'te pazarlık yapmaya başladı. Pakistan ve İngiltere'deki tütün işçileri British-Ameri-

can Tobacco'nun karşısına tek ses olarak çıktılar. 1973'te Yeni Zelanda'daki süt işçileri sendikası Peru'da süt işçilerine destek için greve çıktılar. Böylece Nestle, Peru'daki sendikayla masaya oturmak zorunda kaldı. Uzak diyarlarda yaşayan işçiler IUF toplantılarında tanışmıştı.

1950'lere kadar daha çok Avrupa ülkelerinde faaliyet yürüten IUF, 1950'lerde Latin Amerika'da üye kazanmaya başladı. Bunun için o günlerde sendikaları mesken tutan ve sarı sendikalar kuran Amerikan istihbarat örgütleriyle mücadele etmesi gerekti. 1960'larda Afrika ve Asya'da bölge ofisleri açıldı.

IUF, 1958'de **Tütün İşçileri Enternasyonalı** (ITFW) ile birleşti. 1961'de **Otel, Restoran ve Bar Çalışanları** ve 1994'te **Tarla İşçileri Enternasyonalı** (PWIF) IUF'e katıldı. Bu birleşmeler IUF'in üye profilini değiştirdi. Bugün üyelerin çoğunluğu "**küresel güney**" ülkelerindedir.

IUF'in örgütsel işleyişi bölgesel örgütler (Afrika, Avrupa, Asya-Pasifik, Karayipler, Latin Amerika) ve işkolu gruplarına dayanır. Gıda, içecek, balıkçılık, ikram, tarım, turizm işkolu gruplarında ve marka ağlarında aynı işi yapan ve aynı marka için çalışan işçiler bir araya gelirler. Bölge örgütleri özerkliğe sahiptir ama merkezle yakın iş birliği içinde çalışırlar. Türkiye'deki üyeler aynı zamanda Avrupa Bölge Örgütü EFFAT'ın üyesidir.

Tarladan tabağa gelene kadar yemeğe kimin eli değiyorsa onlar IUF üyesidir. Tohumu eken, meyveyi toplayan, kurutan, kesen, pişiren, soğutan, tabağa koyan, ikram eden, bulaşıkları yıkayan, çamaşırları yıkayan, bavulları taşıyan, rezervasyonu yapan sektördeki bütün işçiler, dayıbaşından müdüre, CEO'dan markaya ve hükümete karşı taleplerini, eylemlerini IUF bayrağı altında birleştirir. IUF, doyuranların doyuma hakkı, eğlendirenlerin eğlenme hakkını savunur.

IUF üyesi sendikalar genellikle Nestle, Unilever, Coca-Cola, Hilton gibi büyük ve iyi bilinen çok uluslu şirketlerde örgütlüdür. Bu şirketlerdeki işçilerin örgütlü gücü ve/veya **Küresel Çerçeve Sözleşmeler** (GFA) diğer işçilerin koşullarını iyileştirmek için

en önemli araçtır. Tüketici dernekleri, çevre hareketleri ve insan hakları örgütleri IUF'in doğal müttefikleridir.

IUF, İtalya'da ve Almanya'da Nazilere karşı direnişleri, G. Afrika'da Apartheid'a karşı mücadeleyi destekledi. Güney Amerika'da Coca-Cola'nın baskılarına karşı yaşamı ve insan haklarını savundu. Türkiye'de TEKEL işçilerinin direnişini, Orta Asya ülkelerindeki hak ihlallerini dünyaya duyuran IUF'tir. IUF, Türkiye'de üretim yapan çok uluslu şirketlerde hakları için direnen işçileri yalnız bırakmadı. IUF eski genel sekreteri **Dan Gallin** 1970 yılında 15-16 Haziran eylemleri döneminde Türkiye'de bağımsız sendikacılığın gelişmesi için önemli katkılar sundu. Halefi **Ron Oswald** ise 2013 yılında Gezi Direnişleri sırasında destek için İstanbul'a geldi ve uluslararası dayanışma eylemleri düzenledi.

IUF, araştırma, eğitim ve arşiv faaliyetlerine büyük önem verir. **Küresel Emek Enstitüsü** (Global Labour Institute, GLI) ve **Kayıtdışı İstihdamda Kadınlar** (Women in Informal Employment: Globalising and Organising, WIEGO) gibi araştırma merkezlerinin ve **Uluslararası Ev İşçileri Federasyonu**'nun (International Domestic Workers Federation) kurulmasına öncülük etmiştir.

IUF 1990'larda Accor ve Danone ile ilk uluslararası çerçeve sözleşmelerini imzaladı. Bugün Unilever, Sodexo, Club Med, Chiquita vb. pek çok şirketle küresel çerçeve sözleşmeleri vardır.

ULUSLARARASI TAŞIMACILIK İŞÇİLERİ FEDERASYONU (ITF)

International Transport Workers Federation

Üyesi Sayısı: 18 milyon (150 ülkeden)

Kuruluş Tarihi: 1896

Genel Sekreter: **Stephen Cotton**

Genel Başkan: **Paddy Crumlin**

İşkolları:

Balıkçılık, Demiryolları, Denizcilik, Denizyolu Taşımacılığı,
Kara Yolu Taşımacılığı, Limanlar, Sivil Havacılık ve Turizm, Şehir içi Ulaşım

Türkiye'deki üyeleri:

BTS, DAD-DER, Demiryol-İş, Hava-İş, Liman-İş,
Limter-İş, Nakliyat-İş, TÜMTİS, Türk Deniz-İş

E-mail: mail@itf.org.uk

Web www.itf.org.uk

Adres: ITF House, 49-60 Borough Road, London, SE1 1DR (Londra, İngiltere)

ULUSLARARASI TAŞIMACILIK İŞÇİLERİ FEDERASYONU

ITF 1896 yılında, **Uluslararası Gemi, Liman ve Nehir İşçileri Federasyonu** (International Federation of Ship, Dock and River Workers) ismiyle kuruldu. Uluslararası dayanışmanın, patronla yaşadıkları anlaşmazlıkların çözümünde ne kadar etkili olduğunu ilk fark edenler denizciler olmuştur.

Denizcilerin mücadelesi, demiryolculara, şoförlere, hamallara, havayolu çalışanlarına ve kuryelere örnek oldu. 1800'lerden beri ITF'in temel stratejisi, taşımacılık işçileriyle diğer işçiler arasında bağlar kurarak, malların dolaşımını ve tedarik zincirlerini etkilemek oldu. Bu strateji sadece bir gemiyi, bir limanı değil bütün sınıf mücadelesini ve sendikal hareketi etkiledi. Böylece taşımacılık işçileri, sınıf mücadelesinin koridorları haline geldi.

1889 yılında İngiliz limanlarında düzenlenen grev ITF'in habercisiydi. Patronlar hem karadan hem denizden kuşatıldı. Avrupa'nın dört bir yanından gelen bağışlarla bir dayanışma sandığı kuruldu. Grevin ve ITF'in önderlerinden Tom Mann daha önce Hamburg limanı grevinde tutuklanmış ve sınırışı edilmişti. Dönemin diğer kahramanları da gemiler, limanlar ve ülkeler arasında dolaşan sabıka defteri kabarık gözü kara sendikacıları.

1896'da Hollanda'nın Rotterdam limanında patronlar ücretleri düşürmek isteyince liman işçileri greve çıktı. İngiliz gemi işçileri yükleme ve boşaltma yapmayı reddederek grevin başarıya ulaşmasını sağladılar. Zaferin coşkusuyla ITF kuruldu.

1898'de **Demiryolu İşçileri Uluslararası Komisyonu**'nun katılımıyla güçlenen ITF 1. Dünya Savaşı öncesinde hızla büyüdü. Sendikalar, 1917'de Ekim Devrimi sırasında Çarlık Ordusu'na mühimmat gitmesini engelledi. 1924'te Filistin, Arjantin, Hindistan

ve Endonezya'daki demiryolu sendikaları ITF'e üye oldular.

Faşizm Avrupa'da yayılırken ITF üyeleri Almanya'da yasadışı sendika bildirileri dağıttılar, direnişin haberleşme ağlarını kurdular. İspanya İç Savaşı'nda anti-faşist güçlere yardım malzemelelerini taşıyanlar da onlardı. Bir Nazi toplama kampında ölen genel sekreter Herman Jochade dahil olmak üzere pek çok ITF üyesi 2. Dünya Savaşı yıllarında hayatını kaybetti.

Savaştan sonra ITF faaliyetleri bütün dünyaya yayıldı. Afrika, Latin Amerika ve Asya ülkelerindeki faaliyetlerin ardından 1960'larda üye sayısı katlanarak artmıştır. 1970'lerde teknolojinin gelişmesi ITF'in karşısına yeni mücadele rotaları çıkardı. Sendikalar, limanlarda sanayileşme ve demiryollarında mekanizasyonun yol açtığı kitlesel işten çıkartmalarla mücadele etti.

ITF'in en uzun soluklu faaliyeti 1948 yılında başlayan **El-verişli Bayrak** (Flags Of Convenience, FOC) kampanyasıdır. Gemi sahipleri gemilerini iş kanunlarının zayıf olduğu ülkelere kaydederek pek çok sorumluluktan kaçınmaya çalışır. ITF bu gemilerle doğrudan pazarlık yaparak gemi

çalışanları için uluslararası haklar kazanmıştır. 2003 yılında imzalanan uluslararası sözleşme ITF müfettişleri tarafından denetlenmektedir. Sözleşme bugün 135 bin denizciyi kapsamaktadır.

Bu kampanyanın 'amiral gemisi' MV Global Mariner isimli yüzen müzedir. **Global Mariner**, 2000 yılında Venezüela'da bir kazada batana kadar dünyayı gezerek işçi haklarını savundu.

Gemi mürettebatını yabancı limanlarda terk eden şirketlerle mücadele de ITF'in gündemindedir. Sarmaşık filmini izleyenler gemicilerin gözleri parlayarak ITF'ten bahsettiğini fark etmiştir. Konuyla ilgili olarak DAD-DER'in hazırladığı Karadeniz belgeselini de izleyebilirsiniz.

ITF'in uluslararası ölçekte limanların yaklaşık yarısını işleten büyük firmalarla uluslararası bir sözleşmesi vardır. Bu sözleşmeler aracılığıyla sendikalar limanlardaki koşulları iyileştirmeye çalışır.

Karayolları taşımacılığı ve şehir içi toplu taşıma da ITF'in örgütlenme ve eylem alanıdır. Latin Amerika'da otobüs şoförleri, Asya ülkelerinde taksiciler ya da Londra ve Paris gibi Avrupa metropollerinde vatmanlar ITF bayraklarıyla greve çıkarak önemli ekonomik ve politik kazanımlar elde ettiler.

Türkiye'de DHL ve UPS işçilerinin insanca çalışma koşulları için başlattıkları direnişler farklı ülkelerdeki ITF üyesi sendikalar tarafından desteklendi. ITF, THY grevcilerinin sesini de tüm dünyaya duyurmuştu.

ITF, **Birleşmiş Milletler**'e bağlı **Uluslararası Çalışma Örgütü** (ILO), **Uluslararası Denizcilik Örgütü** (IMO) ve Uluslararası Sivil Havacılık Örgütü (ICAO) nezdinde taşımacılık işçilerini temsil eder.

Londra'daki merkez ofisin yanı sıra Amman, Brüksel, Nairobi, Yeni Delhi, Ouagadougou, Rio de Janeiro, Singapur, Sidney ve Tokyo'da ofisleri vardır.

Küresel Çerçeve Sözleşme

Küresel Çerçeve Sözleşme (KÇS) sendikal hareketin küresel kapitalizm koşullarında çok uluslu şirketlere karşı geliştirdiği stratejik araçlardan biridir. KÇS çok uluslu bir şirket ile o şirketin çalışanları arasında bağitlanan ve şirkete dünyadaki bütün işletmelerinde asgari çalışma standartlarına uyma yükümlülüğü getiren sözleşmedir. Bu sözleşmeler şirket ile (şirketteki çalışanların üye olduğu sendikaları temsil eden) ilgili küresel sendika tarafından hazırlanır ve imzalanır.

Küresel sendikal örgütler imzaladıkları küresel çerçeve sözleşmelerin üretim zincirlerinin çeperlerinde yer alan tedarikçi ve taşıeron firmaları da kapsamasına giderek daha fazla önem veriyor. Böylece ulusötesi şirketlerin üretim zincirlerinin merkezinde ve çeperlerinde, çalışma koşulları ve sendikal özgürlükler bakımından, farklı standartlar uygulamasının önünü kesmeyi hedefliyor.

KÇS'ler genellikle sendikal haklar, toplu sözleşme hakları, bilgi alışverişi ve danışma, fırsat eşitliği, iş sağlığı ve güvenliği, asgari ücret standartları ve çocuk işçiliği ile zorla çalıştırmanın yasaklanması konularında yükümlülükler içerir. Bu sözleşmeler sendikal harekete yeni güvenceler ve kazanımlar sağlayabilir.

KÇS'ler sendikaların sorumluluğundadır. İmzacı küresel federasyon sözleşme hükümlerinin ihlali iddialarını şirket genel merkezi nezdinde öne sürme hakkına sahiptir. Aslında sözleşmelerde genellikle düzenli izleme toplantıları yapılmasını öngören hükümler yer alır.

Böylece dünyanın neresinde olursa olsun ulusal sendikalar, küresel federasyonun belli bir sorunu doğrudan şirketin en üst yönetim kademesine götürmesini sağlayabilir.

4^e CONGRÈS MONDIAL
4° CONGRESO MUNDIAL
4° CONGRESSO MUNDIAL
4th WORLD CONGRESS

EI

EĞİTİM ENTERNASYONALI

Education International

Üyesi Sayısı: 32.5 milyon (178 ülkeden 384 örgüt)

Kuruluş Tarihi: 1912

Genel Sekreter: David Edwards

İşkolları: Eğitim

Türkiye'deki üyesi:

Eğitim-Sen

E-mail: headoffice@ei-ie.org

Web: www.ei-ie.org / www.worldsofeducation.org

Adres: 5 boulevard du Roi Albert II B-1210 Brussels, Belgium

EĞİTİM ENTERNASYONALI (EI)

Eğitim Enternasyonalı, bütün eğitim emekçilerini temsil eden Küresel sendikadır. Okul öncesi eğitimden üniversiteye, öğretmenler, akademisyenler ve eğitim kurumlarında çalışan herkes için mücadele eden **EI**, kamusal ve nitelikli eğitimi, eğitimcilerin haklarını ve toplumsal eşitliği savunur.

Dersimiz Tarih

Öğretmenlerin uluslararası mücadelesinin kökleri 1912'de Belçika'da kurulan **Uluslararası Öğretmenler Komitesi**'ne (International Committee of National Federations of Teachers of Public Schools, FIPESO) kadar uzanır. Öğretmenlerin ilk uluslararası meslek sekreteryası (International Trade Secretariat of Teachers, ITST) 1926'da kurulur. ITST ve aynı dönem kurulan diğer uluslararası öğretmen örgütleri Avrupa ve Kuzey Amerika ile sınırlı kalır.

Soğuk Savaş sırasında diğer uluslararası hareketler gibi öğretmenler de kamplara bölündü. Komünistler, 1946'da Fransızca kısaltmasıyla tanınan (FISE) **Dünya Öğretmen Sendikaları Fe-**

derasyonu'nu kurdular. FISE uzun süre dünya genelinde etkili oldu. **Türkiye Öğretmenler Sendikası**'nın (TÖS) devamı olarak kurulan **Tüm Öğretmenler Birleşme ve Dayanışma Derneği** (TÖB-DER) 1977'de FISE'ye üye oldu.

Batı Bloku'nda WCOTP (1946), IFFTU (1951) ve WCT (1963) gibi farklı öğretmen örgütleri kuruldu. IFFTU, **Amerikan Öğretmenler Federasyonu**'nun etkisiyle anti-komünist bir çizgi izledi. WCOTP çeşitli ittifaklar kurdu ve zamanla FISE üyesi sendikaları da üyeliğe kabul etti. WCOTP eğitim alanındaki meslek örgütlerini bir araya getirirken IFFTU üyeleri geleneksel işçi sendikalarının yöntemlerini kullanıyordu. 1960 sonrasında öğretmen sendikaları, özellikle ABD'deki öğretmen grevlerinin ardından, mesleki taleplerin yanı sıra işyeri sorunlarıyla ilgilenmeye ve toplu sözleşme talep etmeye başladılar. Bu geleneğin mirasçısı olarak El bugün hem meslek örgütü hem de bir sendikadır. ABD öğretmen örgütlerinin uluslararası öğretmen hareketindeki ağırlığı devam etmektedir.

10 yılı aşan bir tartışma sürecinin ardından WCOTP ve IFFTU 1993'te birleşti. Stockholm'deki kuruluş kongresinin temel sloganlarından biri: **"Herkes İçin Eğitim Hakkı"**ydı. Yoksulluk ve ayrımcılıkla mücadele, demokrasi ve insan

hakları, eğitim sistemlerinin toplumsal boyutuna dair tartışmalar yapıldı.

Dayanışma ve Temsil

Eğitim Enternasyonalî'nin (aidat gelirinin % 0.7'lik bölümünden oluşan) düzenli bir dayanışma fonu vardır. Bu fon savaş ve afet benzeri acil durumlarda üyeleri desteklemek için kullanılır. 2004 yılında Asya'da tsunamiden mağdur olan sendikalar ve 2015 yılında Türkiye'de KHK ile ihraç edilen öğretmenler için önemli kampanyalar düzenlenmiştir.

Eİ, hem toplumsal konularla hem de işyeri sorunlarıyla ilgili kampanyalar düzenler. Evrensel bir insan hakkı olarak eğitimin nite-

Bahreyn Öğretmenler Derneği, 2011'de Arap Baharı'nın bir parçası olarak kabul edilen eylemlere katılmıştı. Öğretmenler, baskıcı yönetime ve yolsuzluklara karşı greve çıkmış, öğrencilerden ve velilerden destek istemişti. Eylemlerin ardından sendika yöneticileri tutuklandı ve işkence gördü. Eİ ve Uluslararası Af Örgütü'nün kampanyası sonrasında serbest bırakıldılar.

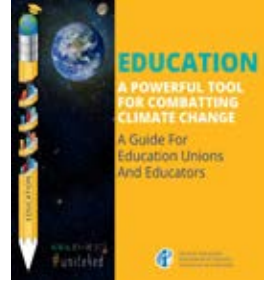

likli ve parasız olmasını savunur. ILO ve UNESCO gibi Birleşmiş Milletler kurumlarında öğretmenlerin temsilcisi El'dir. Öğretmenlerin mesleki eğitimi ve mesleki değerleriyle ilgili politikalar üretir. Öğretmenler dışındaki eğitim çalışanlarına yönelik ayrımcılığa karşı faaliyetler yürütür.

Dünya genelinde eğitim emekçilerinin yarısından fazlası kadındır. El tüzüğünde yönetimde eşit temsil ve toplumsal cinsiyet eşitliği üzerine maddeler bulunmaktadır.

5 Ekim Dünya Öğretmenler Günü

Uluslararası öğretmen örgütlerinin çalışmaları sonucunda 5 Ekim 1966'da ILO ve UNESCO "**Öğretmenlerin Statüsü Bildirisi**"ni yayınladı. Bu bildiri öğretmenlerin toplumsal haklarının belirlenmesi için önemli bir adımdır. 5 Ekim Birleşmiş Milletler tarafından Uluslararası Öğretmenler Günü olarak ilan edilmiştir. "**Nitelikli eğitim nitelikli öğretmenle mümkündür**" diyen El üyesi sendikalar 5 Ekim'de öğretmenlerin çalışma koşullarıyla ilgili etkinlikler düzenler.

Schluss mit
Turbo-Putzen

Saubereit
braucht ihre
Zeit

Faire Arbeit
jetzt!

BWI

İNŞAAT VE AĞAÇ İŞÇİLERİ ENTERNASYONALI

Building and Wood Workers' International

Üyesi Sayısı: 12 milyon (135 ülkeden 326 sendika)

Kuruluş Tarihi: 2005

Genel Sekreter: **Ambet YUSON**

Genel Başkan: **Per-Olof Sjöo**

İşkolları: İnşaat, Yapı, Çimento, Ağaç, Ormancılık

Türkiye'deki üyeleri:

Ağaç-İş, Tarım Orman-İş, Orman-İş, Yol-İş

E-mail: info@bwint.org

Web: www.bwint.org

Adres: 54 route des Acacias CH-1227
Carouge GE Switzerland (Cenevre, İsviçre)

İNŞAAT VE AĞAÇ İŞÇİLERİ ENTERNASYONALI

BWI inşaat, yapı malzemeleri, ağaç ve ormancılık işkollarındaki sendikaların bir araya geldiği küresel sendikadır. BWI, uluslararası kampanyalar ve küresel çerçeve sözleşmeler aracılığıyla inşaat ve ağaç işçilerinin çalışma koşullarını ve demokratik haklarını geliştirmek için mücadele eder.

BWI, 2005 yılında 10.5 milyon üyeli IFBWW ve 1.5 milyon üyeli WFBW isimli iki uluslararası federasyonun birleşmesiyle kurulmuştur. Bu birleşme ITUC'un kuruluş sürecinin bir parçasıdır.

Duvar ustaları ve taş işçileri 1898, boyacılar ise 1911'den beri uluslararası meslek örgütleri kurmuştur. İnşaat işçilerinin ilk uluslararası federasyonu 1903'te Alman duvarcılarının çağrısıyla yine BWI adıyla kurulmuştur. IFBWW, 1934'te **Uluslararası İnşaat İşçileri Federasyonu** (IFBW) ve Uluslararası Ağaç İşçileri Federasyonu'nun (IFWW) birleşmesiyle kurulur. **Duvar Ustaları Uluslararası Sekreteryası** ve **Boyacıların Uluslararası Sekreteryası** da daha sonra onlara katılır. Ağaç işçilerinin ilk uluslararası konferansı 1891'de toplanmıştır. **Marangozlar Enternasyonal**i, ulusal düzeydeki sendikaların birleşmesi sonucunda 1925'te ağaç işçilerine (IFWW'ye) katılır.

Şüphesiz, inşaatlar en tehlikeli işyerlerindendir. Şantiyelerde her yıl binlerce ölümlü iş kazası yaşanmaktadır. BWI, dünya genelinde işçi sağlığı ve iş güvenliği kampanyaları düzenlemektedir. Olimpiyat ve diğer büyük spor etkinlikleri için yapılan hazırlıklarda çok sayıda ölüm ve yaralanma olayı görülmektedir. BWI, **2012 Avrupa Kupası** ve **2014 Dünya Kupası** öncesinde stadyum inşaatlarındaki çalışma koşullarının kötülüğüne dikkat çeken kampanyalar yaptı. Katar'da Dünya Kupası inşaatlarıyla ilgili olarak yürütülen kampanya sonucunda hem spor etkinlikleri açısından hem de Arap dünyasındaki işçiler için önemli kazanımlar elde edildi.

Asbest kullanımı her yıl binlerce işçinin canına mal olmaktadır. BWI'nın asbest kullanımına karşı yaptığı kampanyalar sonucunda özellikle Latin Amerika'da pek çok ülkede asbest kullanımı yasaklandı.

BWI'nın çocuk işçiliğinin önlenmesi için yaptığı çalışmalar da önemlidir. BWI'nın teknik ve maddi desteğiyle çocuklar şantiyelerden okullara, atölyelerden sınıflara taşınmıştır. BWI kadın işçilere yönelik ayrımcılığa, düşük ücret ve tehlikeli iş dayatmasına karşı eğitim, örgütlenme ve hak savunuculuğu kampanyaları da yürütmektedir.

BWI'nın **Birleşmiş Milletler Ekonomik ve Sosyal Komitesi** nezdinde Özel Danışma Statüsü bulunmaktadır. Ayrıca BWI, ILO, **Uluslararası Tropik Kereste Örgütü** (ITTO), **Gıda ve Tarım Örgütü** (FAO) gibi uluslararası kuruluşlar, **Uluslararası Müteahhit Birlikleri Konfederasyonu** (CICA) gibi uluslararası işveren örgütleri ve **Dünya Bankası**, **Dünya Ticaret Örgütü** gibi uluslararası finans kurumları karşısında sektördeki işçileri temsil eder.

BWI'nın Skanska ve IKEA gibi firmalarla imzaladığı küresel çerçeve sözleşmeler yerel sendikaların örgütlenmesini ve toplu sözleşme imzalamasını hızlandırmaktadır.

BWI'nın "Afrika ve Ortadoğu", "Avrupa", "Asya-Pasifik", "Latin Amerika ve Karayipler" ve "Kuzey Amerika" bölge örgütleri ve dünya çapına yayılmış proje ve koordinasyon ofisleri bulunmaktadır.

JURNALIS BERSATU
TAK BISA
DIKALAHKAN

TOLAK
OUTSOURCING

IFJ

ULUSLARARASI GAZETECİLER FEDERASYONU

International Federation of Journalists

Üyesi Sayısı: 600 bin (140 ülkeden 187 sendika ve dernek)

Kuruluş Tarihi: 1926

Genel Sekreter: Anthony Bellanger

Genel Başkan: Younes M'Jahed

İşkolu: Gazetecilik

Türkiye'deki üyeleri:

DİSK/Basin-İş, TGC, TGS,

Web: www.ifj.org

E-mail: ifj@ifj.org

Adres: IPC-Residence Palace Rue de la Loi 155 B-1040 Brussels,
Belgium (Brüksel, Belçika)

ULUSLARARASI GAZETECİLER FEDERASYONU

Gazeteci sendikalarını, derneklerini ve meslek örgütlerini bir araya getiren **Uluslararası Gazeteciler Federasyonu** (IFJ) basın özgürlüğünü ve gazetecilerin insanca koşullarda çalışmasını savunur.

IFJ, 1926 yılında kurulmuş olsa da 2. Dünya Savaşı'nın ardından bütün emek hareketi gibi gazeteci sendikaları da ikiye bölündü. **Uluslararası Gazeteciler Örgütü** (IOJ) 1946'dan itibaren Prag, IFJ ise 1952'den itibaren Brüksel merkezli olarak çalışmalar yürüttü. 1990'larda IOJ'in aşamalı olarak etkisizleşmesi IFJ'ye taze kan getirdi. IFJ, bu dönemde üye sayısını arttırdı ve farklı bölge örgütleri kurdu.

IFJ, Birleşmiş Milletler, UNESCO ve ILO nezdinde gazetecileri temsil eder; diğer gazeteci örgütleriyle ve basın kuruluşlarıyla birlikte meslek ilkelerinin oluşması, gazetecilerin korunması ve basın özgürlüğünün gelişmesi için kampanyalar düzenler.

Yalnızca "**basın özgürlüğünü savunan gazeteci sendikaları**" IFJ üyesi olabilir. Bazı ülkelerde gazeteciler, matbaacılar veya diğer basın çalışanlarıyla ortak sendikalarda örgütleniyorlar. Ortak

sendikalar da IFJ'ye üye olabilir ama sadece gazeteci üyelerinin sayısı oranında söz hakkına sahip olurlar. Sendikalar dışındaki gazeteci örgütleri de IFJ üyesi olabilirler. Bu noktada da basın özgürlüğünü savunmak turnusol kağıdıdır.

IFJ, gazetecilerin çalışma koşullarını iyileştirmek, ücretlerini yükseltmek, basın ve ifade özgürlüğünü savunmak için mücadele eder. Bunun için medyada tekelleşme, sansür, ayrımcılık, telif hakları, baskıcı yasalar, toplumsal cinsiyet eşitsizliği, gazetecilere yönelik tehdit ve şiddet, ücret adaletsizliği vb. konularda çalışmalar yürütür. Gazeteciler için insanca iş ve basın özgürlüğü hedeflerine ulaşmada örgütlenme, standartlar oluşturma ve toplu iş sözleşmesi gibi araçların önemine vurgu yapar. IFJ'ye göre mesleki haklar ve çalışma koşullarını iyileştirmek ancak bağımsız sendikalarla mümkündür. IFJ, sendikaların hükümetlerden ve medya patronlarından bağımsız olmasını savunur.

IFJ raporlarına göre, kadın ve LGBTİ+ gazeteciler, haber kaynaklarına erişim, sendikal faaliyetlere katılım, kurum içinde terfi, ücret vb. çok sayıda konuda ayrımcılığa uğramaktadır. IFJ basın çalışanları arasında ve bütün olarak basında toplumsal cinsiyet eşitliği için mücadele eder.

IFJ basın kartı
tüm dünyada
geçerli basın
kartıdır.

lar kazanmıştır. IFJ ayrıca yazarların ve serbest çalışan (freelance) gazetecilerin hakları için de kampanyalar düzenlemektedir.

IFJ ve **Avrupa Gazeteciler Federasyonu** (EFJ) basın özgürlüğü, tutuklu gazeteciler, gazetecilik meslek eğitimi vb. alanlarda Türkiye'deki üyeleriyle birlikte önemli çalışmalar yürütmektedir.

IFJ Güvence Fonu: IFJ'nin şiddete ve baskıya maruz kalan gazeteciler için güvenlik veya sağlık ihtiyaçlarında kullanılmak üzere dayanışma fonu bulunmaktadır.

Uluslararası Basın Kartı (IPC): IFJ üyesi sendikalar tarafından üyelerine verilen tüm dünyada geçerli basın kartıdır.

Gazeteci işçidir. Geçim sıkıntısı yaşar, maaşı zamanında yatmaz, sigorta primi yatırılmaz, işten atılır. Sandalyesi, masası hasta eder. Haber takibinde kaza geçirir, saldırıya uğrar, tutuklanır. Maden işçisi gibi o da işçi sınıfının parçasıdır. Sendikası vardır. Uluslararası bir şirket/basın kuruluşu için çalışır. O yüzden küresel sendikal hareketin parçasıdır.

ILO ve küresel sendikalar “istihdamın/işin geleceği” başlığıyla tartışmalar yürütürken IFJ buna ek olarak “gazeteciliğin geleceği”ni tartışmaktadır. Çünkü dijital çağda gazeteciler için güvenlik, telif hakları, ücretler ve diğer haklar yeni boyut-

IAEA

ULUSLARARASI SANAT VE EĞLENCE İTTİFAKI

International Arts and Entertainment Alliance

Başkan: **Gerry Morissey**

Sekreter: **Benoît Machuel**

contact@iaea-globalunion.org www.iaea-globalunion.org

1. Uluslararası Oyuncular Federasyonu

(International Federation of Actors, FIA)

office@fia-actors.com www.fia-actors.com

Başkan: **Ferne Downey**

Genel Sekreter: **Dominick Luquer**

Türkiye'den Üyesi: Oyuncu-Sen

Adres: Rue Joseph II 40, B/04 - 1000 Brussels, Belgium

(Brüksel, Belçika)

2. Uluslararası Müzisyenler Federasyonu

(International Federations of Musicians, FIM)

office@fim-musicians.org www.fim-musicians.org

Genel Sekreter: **Benoît Machuel**

Koordinatör: **Adeline Brun**

Adres: 21 bis rue Victor Massé F-75009 Paris France

3. UNI-MEI

Medya ve Eğlence Enternasyonalı

Başkan: **Johannes Studinger**

contact@uniglobalunion.org

Adres: Uni Global Union, 8-10 Ave Reverdil, 1260 Nyon,

Switzerland (İsviçre)

ULUSLARARASI SANAT VE EĞLENCE İTTİFAKI

Uluslararası Sanat ve Eğlence İttifakı (IAEA) sanat ve gösteri işkollarındaki işçileri ve sanatçıları temsil eden küresel sendika örgütüdür. Üç ayrı uluslararası federasyonun ortak platformudur.

Uluslararası Oyuncular Federasyonu (International Federation of Actors, FIA), **Uluslararası Müzisyenler Federasyonu** (International Federation of Musicians, FIM) ve **UNI MEI** (UNI Global'in Medya Eğlence ve Sanat Bölümü) IAEA aracılığıyla sanat, medya ve gösteri dünyasının farklı branşları arasında dayanışmayı ve haberleşmeyi sağlar.

IAEA sanat, medya ve gösteri sektörlerindeki çalışanları uluslararası kuruluşlar ve çok uluslu şirketler nezdinde temsil eder. Sadece çalışma koşulları değil sanatsal/kültürel haklar, sansür, ifade özgürlüğü gibi konularda da çalışmalar yapar. IAEA sendikaların yanı sıra dernekleri ve meslek örgütlerini de bir araya getirir.

Oyuncular

Uluslararası Oyuncular Federasyonu (FIA), oyuncu sendikalarının ve meslek örgütlerinin uluslararası federasyonudur. 1952'de

kurulan FIA, kısa bir süre sonra dünyanın farklı ülkelerine ulaştı. Soğuk Savaş'a rağmen Küba, ABD ve SSCB'den sendikaları yan yana getirdi. Bugün FIA, dünya genelinde 60 ülkeden 90'a yakın üye örgüt aracılığıyla yüz binlerce oyuncuyu temsil etmektedir.

FIA, sinema, televizyon, radyo, tiyatro oyuncularının, seslendirme sanatçıların, dansçıların, sirk sanatçıların, set işçilerinin hakları için mücadele eder. Sanat emekçilerinin haklarını ve kültürel ortamı geliştirmek için kampanyalar düzenler.

1950'lerde Avrupa'da televizyon yayını yaygınlaştığında kanallar yapımları başka ülkelere satmaya başladılar. Ama oyunculara ve diğer emekçilere bunun için ek ödeme yapmadılar. Çeşitli grev ve boykotların ardından Avrupa düzeyinde bir düzenleme yapıldı. 1956'da imzalanan anlaşma ilk **"uluslararası toplu iş sözleşmesi"** örneklerinden biridir. Benzer şekilde FIA sözleşmeleri kaydedilmiş TV programlarının başka bir ülkede grev kırıclığı için kullanılmasını da engelledi.

2012'de Hobbit filmlerinin çekimleri sırasında sendika

üyeleri Hollywood yıldızlarıyla Yeni Zelandalı oyuncular arasında ücret farkları ortaya çıktı. FIA'nın kampanyasıyla Yeni Zelanda'da oyuncular için sendika ve toplu iş sözleşmesi uygulamaları başladı. 2017'de Macaristan'daki dublaj sanatçılarının adil ücret hakkı ve 2009'da Burma'da tutuklu oyuncu **Maung Thura Zarganar**'ın serbest bırakılması için düzenlendiği kampanyalar da dikkat çekici olmuştur.

Müziyenler

1948'te kurulan **Uluslararası Müziyenler Federasyonu**'nun (FIM) 65 ülkeden 70 üyesi vardır. Afrika, Latin Amerika ve Avrupa'da bölge örgütleri bulunan FIM, Birleşmiş Milletlere bağlı Dünya Fikrî Mülkiyet Örgütü (World Intellectual Property Organization, WIPO) UNESCO ve ILO nezdinde müziyenleri temsil eder.

FIM, üye müziyenlerin ekonomik, sosyal ve sanatsal haklarını korumayı amaçlar. Müziyenlerin sendikalar, odalar ve dernekler aracılığıyla örgütlenmesini destekler. Telif hakları, iş kanunları, çalışma koşulları, emsal ücretler, uluslararası festivaller, internet yayıncılığı, sansür gibi konularda uluslararası bilgi paylaşımı yapar.

FIM, müziyenlerin sanat ve gösteri dünyasının diğer branşlarındaki emekçilerle bağlantısını kurar. FIM raporlarına göre Türkiye, müziyenlerin ve diğer sanatçılara yönelik baskıların en ağır olduğu 10 ülke arasındadır. FIM'in günümüzde en popüler kampanyası, hava yolu şirketlerinin müzik aletlerinin taşınmasında sağladıkları kolaylıklar ve güçlüklerle ilgili derecelendirilmesidir.

15 Nisan 1912'de Titanik battığında yüzlerce kişinin öldüğünü herkes bilir. Ama hayatını kaybeden orkestra üyelerinin düşük ücretlerle, sigortasız olarak çalıştırıldığını hatta gemiye yolcu biletiyle bindikleri bilinmez. FIM, benzer faciaların engellenmesi için işçi sağlığı, iş güvenliği ve iş güvencesi talep ediyor.

Medya ve Eğlence Enternasyonalı

Medya ve Eğlence Enternasyonalı (MEI)

1993'te sanat, iletişim, medya, eğlence vb. alanlardaki uluslararası örgütlerin birleş-

mesiyle kuruldu. MEI, TV yayıncılığına devlet desteği, serbest çalışan sinema ve tiyatro işçileri için asgari ücret düzenlemesi gibi taleplerle kampanyalar yaptı.

2000 yılından itibaren **UNI Küresel Sendi-ka**'nın bir parçası haline gelen MEI, kadrolu, sözleşmeli veya kendi hesabına çalışan ayrımı yapmaksızın medya ve eğlence işkollarında çalışanları temsil eder. Dünya genelinde 70 ülkeden 100 örgüt UNI-MEI'nin üyesidir. Sendikaların yanı sıra senarist, yönetmen, yayıncı, radyocu, oyuncu vb. meslek gruplarını temsil eden dernekler de üyeliğe kabul edilir.

UNI-MEI, teknolojinin etkisiyle uluslararası bir boyuta ulaşan sektörde çalışma koşulları ve telif hakları üzerine uluslararası bilgi paylaşımı sağlar.

Sanatçılar, UNI-MEI aracılığıyla çok uluslu şirketler karşısında haklarını savunurlar. Sanat işkollarında çalışma koşullarının toplu sözleşmelerle güvence altına alınması UNI-MEI'nin öncelikleri arasındadır. UNI-MEI işçi haklarının yanı sıra insan hakları, ifade özgürlüğü ve sansür konularında çalışır.

**Uluslararası
Müzişyenler
Federasyonu
müzişyenlerin
işçi sağlığı ve
iş güvenliği
için mücadele
ediyor.**

yeni maddeler eklendi. Meclis görüşmeleri sırasında yasaya yeni bir madde eklendi ve buna göre 30'dan az işçi çalıştıran işyerlerinde çalışan işçiler, sendikal nedenlerle işten çıkarılmaları durumunda sendikal tazminat alamayacak. Türkiye'de sendikal örgütlenme sırasında işçi çıkarmak yaygın bir uygulama. Küresel Sendikalar ve ETUC ve onların sektörel yapıları, neredeyse her gün Türkiye'li kardeşlerinden yaşanan sendikal ayrımcılık vakalarından haberdar oluyoruz. Otuzdan az işçi çalıştıran işletmelerde 6,5 milyon işçi çalışıyor. Bu rakam aynı zamanda Türkiye'deki işyerlerinin yüzde 70'ini temsil ediyor. Bu yasayı onaylarsanız 6,5 milyon işçinin sendikal nedenlerle işten çıkarmaya karşı herhangi bir güvencesi kalmayacak. Bu onların örgütlenme veya toplu sözleşme haklarını kullanmalarını imkansız hale getirecektir.

Geçen hafta Meclis'deki görüşmeler sırasında işkolu barajı yüzde 3 olarak belirlendi. Bazı hükümet yetkilileri yüzde 10 olan barajı düşürdüklerini söylüyorlar. Maalesef durum böyle değil. İşkollarını birleştirerek ve istatistiklerin hesaplanma yöntemlerini değiştirerek, pratikte yeni yasa barajı öncekinden çok daha yüksek bir seviyeye çekiyor. Bu yasa yürürlüğe girdiğinde çok sayıda sendika toplu sözleşme yapma hakkını kaybedecektir. Bazı işkollarında hiç bir sendikanın toplu sözleşme yapma yetkisi kalmayacaktır. Bu işkollarında çalışan 3.3 milyon işçi toplu sözleşme haklarını kullanamayacaktır. Bu yasa geçtikten sonra, 12 milyon işçinin sadece 2.7 milyonu örgütlenme ve toplu sözleşme haklarını kullanabilecek. Bu sadece ILO'nun temel Sözleşmelerinin değil, ama aynı zamanda Avrupa Sosyal Şartı, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası ve küresel insan hakları prensipleri ve standartlarının açıkça ihlal edilmesidir.

Türkiye kesinlikle yeni bir sendikalar yasasına ihtiyaç duyuyor ancak böyle bir yasaya değil. Türkiye Hükümetleri anti-demokratik sendika yasaları nedeniyle ILO tarafından defalarca eleştirildi. Ancak bu yasa Türkiyeli işçilerin mevcut problemlerini çözmekten çok uzak ve mevcutlara yeni problemler eklemekte. Türkiye Anayasası her işçiye örgütlenme hakkı tanıyor, ancak uygulamada milyonlarca işçi örgütlenme hakkını kullanamıyor ve bu yasayla birlikte onlara milyonlarca işçi daha katılacak. Türkiye ekonomisinin gelişmesine bu denli katkıda bulunmuş Türkiye işçileri barajlar ve örgütlenme hakkı ve özgürlüğünün önünde engeller barındırmayan yeni bir sendikalar yasasını hak ediyor.

Sayın Cumhurbaşkanı, Türkiye Cumhuriyeti Anayasası size Meclis'in yasama faaliyetini denetleme ve yasaların Anayasaya ve uluslararası hukuka uygunluğunu kontrol etme sorumluluğunu yüklüyor. Bu nedenle sizi bu yeni sendikalar yasasını veto etmeye çağırıyoruz.

● **BWI - İnşaat ve Ağaç İşçileri Enternasyonal**

● **EI - Eğitim Enternasyonal**

● **IAEA - Uluslararası Aktörler Federasyonu**

● **IndustriALL - Küresel Sanayi Sendikası**

● **IFJ - Uluslararası Gazeteciler Federasyonu**

● **ITF - Uluslararası Taşımacılık Federasyonu**

● **ITUC - Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu**

● **IUF - Uluslararası Gıda Federasyonu**

● **PSI - Kamu Hizmetleri Enternasyonal**

● **TUAC - OECD Sendika Danışma Komitesi**

● **UNI - Uluslararası Sendikalar Ağı**

● **ETUC - Avrupa Sendikalar Konfederasyonu**

IDWF

ULUSLARARASI EV İŞÇİLERİ FEDERASYONU

International Domestic Workers Federation

Üye sayısı: 560 000 (58 ülkeden)

Kuruluş: 2013

Başkan: Myrtle Witbooi

Genel Sekreter: Elizabeth Tang

Türkiye'deki Üyesi: İMECE

E-mail: info@idwfed.org

Web: www.idwfed.org

Adres: 18 Shek Lei Street, Kwai Chung, N.T. Hong Kong

ULUSLARARASI EV İŞÇİLERİ FEDERASYONU

Dünyanın bütün gündelikçileri, birleşin!

Uluslararası Ev İşçileri Federasyonu (International Domestic Workers Federation) ev işçilerini temsil eden sendikaların uluslararası üst örgütüdür, yani küresel bir sendika federasyonudur. Henüz **Küresel Sendikalar Konseyi** (CGU) üyesi olmasa da bu yeni işkolunda çalışan işçilerin uluslararası platformlardaki temsilcisidir.

Pek çok ülkede ev işçileri için sendikalar olmamasına hatta bu alanda sendikaların kurulmasının yasak olmasına rağmen ev işçileri uluslararası sendika federasyonlarını kurmuş durumdadır.

IDWF, ev işinin ekonomide karşılığı olan bir iş olduğunu ve ev işçilerinin bütün diğer işçilerle aynı haklara ve statüye sahip olması gerektiğini vurgular. IDWF, ev işçileri için güçlü ve demokratik sendikalar kurmaya, ilgili sendikalar arasındaki uluslararası ilişkileri güçlendirmeye çalışır.

Ev işçilerinin ilk uluslararası konferansı 2006 yılında Hollanda'da düzenlendi. Uluslararası bir ağ kurma çalışmaları **Uluslararası Gıda, Tarım, Turizm İşçileri Federasyonu**'nun (IUF) ve **Kayıt Dışı İstihdamda Kadınlar İnisiyatifi**'nin (WIEGO) desteğiyle devam etti. 2009 yılında kurulan **Uluslararası Ev İşçileri Ağı**, (IDW-Network) ITUC ve ILO ile ortak çalışmalar yaparak farklı kıtalarda uluslararası ağlar ve yeni sendikaların kurulmasını sağladı. 16 Haziran 2011 tarihinde **189 Sayılı Ev İşçileri Sözleşmesi**'nin kabul edilmesi ev işçilerinin uluslararası hareketinin kısa sürede yaşadığı gelişimin bir göstergesi oldu.

2013 yılında sendikaların, derneklerin ve kooperatiflerin katılımıyla IDWF kuruldu. Uruguay'da düzenlenen kuruluş kongresine dönemin Cumhurbaşkanı **Mujica** da katıldı. IDWF'nin Afrika, Asya-Pasifik, Karayipler, Avrupa, Latin Amerika ve Kuzey Amerika bölge örgütleri vardır. Türkiye'de **İMECE Ev İşçileri Sendikası** IDWF üyesidir.

IDWF, ev işinin iş kanunu kapsamına alınması, işyerinde kadınlara yönelik şiddet, taciz ve ayrımcılığa karşı, insanca çalışma koşulları ve adil ücretler için mücadele eder. IDWF üyesi sendikalar, 16 Haziran Dünya Ev İşçileri Günü'nde dünya genelinde eylemler yapıyor.

IDWF:
"Toz bezi değil,
işçiyiz!"

IDWF, diğer işkollarındaki benzerlerinden yaklaşık 100 yıl sonra kurulsada çok kısa süre içinde yüz binlerce üyeye ulaşmış, uluslararası örgütler ve hükümetler üzerinde etkili bir hale gelmiştir. IDWF, toplumların en yoksul ve dışlanmış kesimlerinden gelen kadınlar tarafından kurulmuştur. Üyelerinin büyük bölümü ve yöneticilerinin tamamı kadınlardan oluşmaktadır. Ayrıca IDWF, merkezi Avrupa dışında bulunan tek uluslararası sendika örgütüdür. Üyelerinin büyük bölümü **küresel güney** ülkelerindendir. ABD ve Avrupa'daki üyeleri de çoğunlukla göçmen işçilerdir.

IDWF, henüz diğer küresel sendikalar gibi "küresel çerçeve sözleşmeler" imzalamamıştır ama ilgili ILO sözleşmelerinin hazırlanması ve kabul edilmesi için önemli çalışmalar yürütmektedir.

“Benim Adil Evim” başlıklı kampanyasıyla işverenlere 6 maddelik bir taahhüttü kabul etme çağrısı yapmıştır:

- Ev işçilerinin adil ücret ve uygun çalışma saatlerini işveren taahhüt etmeli, ayrıca ev işçilerinin dinlenmeleri için vakitleri olmalı.
- İşveren ile ev işçisi arasında karşılıklı haklar konusunda bir sözleşme yapılmalı.
- İşverenler ev işçilerinin sağlık hizmetlerinden faydalanması ile mükelleftir.
- İşveren ev işçisine ev içerisinde tacize ve istismara uğramayaacağı konusunda taahhütte bulunmalı.
- İşveren ev işçileri için insana yakışır koşullarda çalışmasına dair taahhütte bulunmalı. Yatılı kalan ev işçisine güvenli bir oda tahsis etmeli.
- İşverenler ev işçilerine boş vakitlerini istedikleri zaman ve istedikleri şekilde değerlendirmelerini taahhüt etmelidirler.

ILO
ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ

International
Labour
Organization

ULUSLARARASI ÇALIŞMA ÖRGÜTÜ

ILO *Birleşmiş Milletler*'e bağlı bir uzmanlık kuruluşudur. ILO'nun temel işlevi, üçlü yapısı içinde, uluslararası çalışma standartlarının düzenlenmesi ve üye ülkelerdeki uygulama pratiklerinin denetlenmesidir. Hükümet, işçi ve işveren temsilcilerini bir araya getiren ILO, çalışma hayatına ilişkin sözleşmeler ve tavsiye kararları yayınlar. 1919'da **Versay Barış Anlaşması** uyarınca kurulmuştur. 186 devletin üye olduğu ILO'nun merkezi İsviçre'nin Cenevre kentindedir. Bugüne kadar 190 sözleşme ve 206 tavsiye kararı kabul edilmiştir. En son kabul edilen sözleşme çalışma yaşamının her alanında şiddet ve tacizin önlenmesini hedefleyen 2019 tarihli **190 Sayılı Şiddet ve Taciz Sözleşmesi**'dir.

Sendikalar açısından ILO'yu önemli kılan bir diğer konu, ILO bünyesinde kurulmuş olan bağımsız denetim mekanizmalarıdır. ILO komiteleri (*Sözleşme ve Tavsiye Kararlarının Uygulanmasına İlişkin Uzmanlar Komitesi* [CEACR], *Standartları Uygulama Komitesi* [CAS] *Örgütlenme Özgürlüğü Komitesi* [CFA], *Örgütlenme Özgürlüğü ve Standartların Uygulanması Komiteleri*) işçi ve işveren örgütlerinden iletilen gözlem ve raporları inceler ve hükümetlere hak ihlallerinin önlenmesi için tavsiyelerde bulunur.

Uluslararası Çalışma Konferansı

Türkiye'de '**ILO Konferansı**' olarak anılan '**Uluslararası Çalışma Konferansı**', her yıl Haziran ayında Cenevre'de ILO ve BM merkezlerinde toplanır. Her ülkeden 2 hükümet ve 1'er işçi ve işveren delegesinin, çok sayıda 'teknik danışmanın ve uzmanın' katıldığı konferansta çalışma hayatına dair konular tartışılır. ILO Konferansı çok sayıda uluslararası sendika toplantısına da ev sahipliği yapar. ILO Konferansı Türkiye için, **Aplikasyon Komitesi**'yle özdeşleşmiştir. Tam adı '**Uluslararası Standartların Uygulanması Komitesi**' olan komite, ülkeleri onayladıkları sözleşmelere uyum açısından değerlendirir. Türkiye sıklıkla

komite gündemine gelir, temel sözleşmelere ilişkin ihlaller kayıt altına alınır.

Cenevre'deki genel merkezin faaliyetleri dışında dünya genelindeki 40'tan fazla ofisi ve binlerce çalışanıyla ILO, çalışma hayatına dair yayınladığı rapor ve politika önerileriyle uluslararası düzeyde çalışma hayatına yön vermekte ve yürüttüğü projeler ile üye ülkelere teknik destek sunmaktadır. ILO araştırmaları, yayınları, eğitimleri, konferansları ve projeleri bakanlıklara, sendikalara ve işveren örgütlerine önemli katkılar sunmaktadır.

ILO çeşitli temsil, raporlama ve şikayet mekanizmalarıyla ülkelerdeki işçi haklarını ve çalışma koşullarını denetler. ILO'nun doğru dan yaptırımı yoktur ancak ILO belgeleri ülkelerin itibarını, yatırım faaliyetlerini ve uluslararası ilişkilerini etkileyebilmektedir. Örneğin Türkiye'nin AB üyelik süreci müzakerelerinin devamı sendika yasalarının ILO sözleşmelerine uygun hale gelmesine bağlıdır. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın 90. Maddesi gereğince Türkiye tarafından onaylanmış ILO sözleşmeleri iç hukukun üstündedir. ILO sözleşmeleri, işçi hakları ve özgürlükleri açısından Türkiye'deki mevcut sendika yasalarına göre fersah fersah ileri bir konumdadır. Türkiye bugüne kadar ILO tarafından kabul edilen 190 sözleşmenin 59'unu onaylamıştır. En son onayladığı sözleşmeler arasında **167 No'lu İnşaat İşlerinde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi** ve **176 No'lu Madenlerde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi** vardır.

ILO'nun günümüzde temel gündemi **"insana yakışır iş"**tir. İnsana yakışır iş ya da insanca iş; "örgütlenme özgürlüğünün sağlandığı", toplu sözleşme ve grev hakkının güvence altına alındığı, çocuk işçiliğinin ve zorla çalıştırmanın önlendiği, istihdam ve meslekte ayrımcılığın yasaklandığı, çalışma yaşamında eşitliğin sağlandığı, kayıt dışı istihdamın önlendiği ve sosyal diyalog mekanizmalarının geliştirildiği" bir çalışma hayatını kapsamaktadır.

100 yılı aşan tarihi boyunca ILO'nun farklı dönemleri ve farklı eğilimleri olmuştur. ILO'nun perspektifi uluslararası siyasal gelişmelerden etkilenmiştir. ILO sendikalar açısından hem bir müzakere hem de bir mücadele alanıdır. ILO hem bir referans noktası hem de giderek zayıflayan ama güçlendirilmesi gereken bir uluslararası örgüttür.

ILO Türkiye Ofisi

Türkiye ILO'ya 1932 yılında üye olmuştur. Türkiye'deki ilk ofis 1952 yılında İstanbul'da açılmıştır. **ILO Türkiye Ofisi** faaliyetlerini Ankara'da sürdürmektedir. ILO Türkiye Ofisi, “çocuk işçiliğiyle mücadele, kadın ve genç istihdamının artırılması, sosyal diyalogun güçlendirilmesi, Suriyeli mültecilerin işgücü piyasasına entegrasyonu, iş sağlığı ve güvenliğinin geliştirilmesi” gibi çalışma hayatını ilgilendiren temel alanlarda çalışmalar yürütür.

2012 yılında ILO Genel Direktörlüğü'ne seçilen **Guy Ryder**, bu göreve gelen ilk işçi temsilcisidir. Ryder daha önce ICFTU ve ITUC genel sekreterlikleri görevlerinde bulunmuştur.

ILO'nun 8 temel sözleşmesi Türkiye tarafından da onaylanmıştır. Bu sözleşmeler:

Temel ILO Sözleşmeleri

- No.29 Zorla Çalıştırma Sözleşmesi
- No.87 Örgütlenme Özgürlüğü ve Örgütlenme Hakkının Korunması Sözleşmesi
- No.98 Örgütlenme ve Toplu Sözleşme Hakkı Sözleşmesi
- No.100 Eşit Ücret Sözleşmesi
- No.105 Zorla Çalıştırmanın Yasaklanması Sözleşmesi
- No.111 Ayrımcılık (İstihdam ve Meslek) Sözleşmesi
- No.138 Asgari Yaş Sözleşmesi
- No.182 Çocuk İşçiliğinin En kötü Biçimleri Sözleşmesi

دنیا بھر کے محنت کشو ایک ہو جاؤ May 2016

یوم متی کے شہداء کو سرخ سے

al Trade Union Federation Pakistan (NTUF)
Based Women Workers Federation Pakistan (HBWWF)

25000

بنتی بناؤ
لاہور کے
سیکوریٹی دو

International Centre for Trade Union Rights (ICTUR)

Uluslararası Sendikal Haklar Merkezi, (ICTUR) sendikaları, insan hakları örgütlerini, iş hukukçularını ve araştırmacıları bir araya getiren bir platformdur. 1987 yılında kurulan ICTUR, **ILO ve Birleşmiş Milletler** tarafından kabul edilen uluslararası bir STK'dır. ICTUR'un amacı **"sendikal hakları ve bizzat sendikacıları korumak"** ve **"sendikal haklar ve hak ihlalleri konusunda farkındalık yaratmaktır"**. International **Union Rights** dergisinin yanı sıra yayımladığı kitap ve raporlarla sendikal hak ihlallerini görünür hale getirir. ICTUR, küresel sendikalar ve **Uluslararası AF Örgütü**'yle birlikte Türkiye, Kolombiya ve Fas üzerine önemli kampanyalar yürütmüştür. Hükümetlerden ve şirketlerden mali destek almayan ICTUR'un merkezi Londra'dadır. ICTUR'un alametifarikası yıllık olarak hazırlanan ve sendikal hak ihlallerini gösteren dünya haritasıdır. www.ictur.org

International Institute of Social History (IISH)

Uluslararası Sosyal Tarih Enstitüsü (USTE), toplumsal tarih ve işçi hareketi tarihine ilişkin belgeleri toplamak, saklamak ve araştırmacıların erişimine sunmak üzere 1935'te Amsterdam'da kurulmuştur. Sendikaların, partilerin arşivlerine ve kişisel koleksiyonlara buradan ulaşabilirsiniz. Kitaplar, gazeteler,

dergiler, yazışmalar, karar defterleri, kongre belgeleri, fotoğraflar, filmler, pankartlar ve dijital belgeler... **Karl Marx**'ın el yazmalarından *Pravda* koleksiyonlarına, **Bakunin**'in mektuplarından İspanyol Cumhuriyetçilerin belgelerine kadar pek çok tarihi kaynak USTE'de koruma altındadır. ICFTU ve ETUC'tan başlayarak dünyanın pek çok ülkesindeki sendikaların arşivleri USTE'de araştırmacıları beklemektedir. Ayrıca, TKP, TİP, DİSK ve çeşitli sendikalar üzerine arşiv belgelerini USTE'de bulabilirsiniz.

www.socialhistory.org

International Organisation of Employers (IOE)

Uluslararası İşverenler Teşkilatı (IOE), uluslararası düzeyde özel sektör işverenlerini temsil eder. İşçiler, sendikalarda örgütlenirken patronlar da kendi örgütlerini kurdular. Ticaretin ve sanayinin ulusal sınırları aşması onları da uluslararası platformlarda buluşturdu. 1902 yılında kurulan **Uluslararası Deniz Nakliyatçıları Federasyonu** ilk uluslararası işveren örgütüdür. 1920 yılında ILO'nun üçlü yapısında işverenleri temsil etmek üzere **Uluslararası Sanayi İşverenleri Teşkilatı** (IOIE) kuruldu. 1938 yılında yapılan tüzük değişikliğiyle bütün işkollarından üye kabul edilmeye başlanmış ve isim **Uluslararası İşverenler Teşkilatı** (IOE) olarak değişmiştir. 145 ülkeden 156 işveren derneği ve sendikası IOE üyesidir. Merkezi Cenevre'de bulunan teşkilat Birleşmiş Milletler, ILO, G20 ve diğer uluslararası platformlarda

işverenleri temsil eder. IOE'nin Türkiye'deki tek üyesi **Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu**'dur (TİSK). TİSK yönetim kurulu üyesi Erol Kiresepi 2016 yılında IOE'nin genel başkanı seçilmiştir. TİSK ve TÜSİAD aynı zamanda **Avrupa İş Dünyası Konfederasyonu** (BUSINESSEUROPE) üyesidir. www.ioe-emp.org

Bazı uluslararası işveren örgütlerini işçi dünyasındaki muadilleriyle eşleştirmek gerekirse: IOE-ITUC, BUSINESSEUROPE-ETUC, BIAC-TUAC, B20-L20

LabourStart

Labourstart.org, sendika haberleri yayımlayan ve sendikalar için kampanyalar düzenleyen bir web sitesidir.

Aynı zamanda uluslararası işçi hareketi üzerine kitaplar yayınlar, sendikal mücadele ve dijital tek-

noloji üzerine eğitimler düzenler. **“Sendikacıların güne başladığı yer”** sloganıyla faaliyet yürüten LabourStart 30'dan farklı dilde yayın yapıyor.

LabourStart, 1998'den bu yana işten atılan işçiler, tutuklu sendikacılar veya değişmesi istenen yasalarla ilgili yüzlerce kampanya düzenledi.

LabourStart 2. Küresel Konferansı **“Sosyal Ağlardan, Sosyal Devrimlere”** başlığıyla 18-20 Kasım 2011 tarihlerinde İstanbul'da düzenlendi. Covid-19 nedeniyle 1 Mayıs 2020 kitlesel olarak meydanlarda kutlanamayınca ITUC, LabourStart ile birlikte **‘Sanal 1 Mayıs’** etkinliği düzenlemiştir. www.labourstart.org

Global Labour University (GLU)

Küresel Emek Üniversitesi (GLU), üniversiteler, sendikalar, STK'lar ve ILO arasında kurulmuş bir platformdur.

GLU, 2002 yılından itibaren yüksek lisans programları, kurslar, konferanslar, staj programları ve online eğitimler düzenlemektedir.

Eğitimler, kalkınma, sosyal adalet, uluslararası çalışma standartları ve sendikalar gibi konulara odaklanmaktadır.

Türkiye'den pek çok sendikacı ve akademisyen bu eğitimlere katılmaktadır.

Küresel Sendikalar, Friedrich Ebert Vakfı ve ILO'nun yanı sıra Almanya, Brezilya, Hindistan, Güney Afrika ve ABD'de çeşitli üniversitelerle işbirliği yapan GLU'nun amacı sendikalara ve toplumsal hareketlere kadro yetiştirmektir.

GLU küresel sendikacılık okuludur.

www.global-labour-university.org

Global Labour Institute (GLI)

Küresel Emek Enstitüsü (GLI), uluslararası emek hareketi üzerine çalışan kurumların ortak platformudur. 1997 yılında **Uluslararası Gıda Tarım Turizm İşçileri Federasyonu**'nun (IUF) eski genel sekreteri Dan Gallin tarafından kurulan platform sendikalara yönelik eğitim, araştırma ve yayın faaliyetleri yapar. GLI, uluslararası sendikal hareket içindeki ilerici aktörleri bir araya getirir. www.global-labour.info

Southern Initiative on Globalisation and Trade Union Rights (SIGTUR)

Küreselleşme ve Sendikal Haklar İçin Güney Girişimi (SIGTUR) küresel güneydeki (Latin Amerika, Afrika ve Asya) mücadeleci ve demokratik sendikaları bir araya getiren bir platformdur. Kongreler, toplantılar ve kampanyalarla güney ülkelerindeki sendikaları bir araya getirir, küreselleşmeye karşı farklı bir bakış açısı ortaya koymaya çalışır. Arjantin, Avustralya, Brezilya, Endonezya, Hindistan, Filipinler, Güney Afrika ve Malezya'da üyeleri vardır. www.sigtur.com

Friedrich Ebert Vakfı (FES)

Friedrich Ebert Stiftung (FES) Almanya merkezli sosyal demokrat bir dernektir. Almanya'nın yanı sıra 100'ün üzerinde ülkede temsilcilikleri vardır. Alman Sendikalar Birliği'nin (DGB) en önemli ortaklarından biri olan FES, dünya genelinde dernekler, üniversiteler, sendikalar vb. ile işbirliği yapar.

Mali kaynaklarını Federal Almanya Devleti'nin çeşitli bakanlıkları üzerinden sağlayan FES, ITUC'un ve küresel sendika federasyonlarının eğitim, araştırma ve yayın faaliyetlerini önemli ölçüde finansal ve teknik olarak destekler.

Friedrich Ebert Stiftung Derneği Türkiye Temsilciliği, 1988 yılından beri İstanbul ve Ankara'daki ofisleri aracılığı ile faaliyetler yürütmektedir.

'**Türkiye Sendikacılık Ansiklopedisi**' benzeri pek çok yayın ve eğitim çalışması FES Türkiye Temsilciliği'nin desteğiyle gerçekleşmiştir. Vakıf, Almanya Sosyal Demokrat Partisi (SPD) Genel Başkanı ve Almanya'nın ilk Cumhurbaşkanı olan **Friedrich Ebert**'in adını taşımaktadır. www.fes.de

Trade Unions for Energy Democracy (TUED)

Enerji Demokrasisi İçin Sendikalar İnisiyatifi (TUED), sendikaları ve üniversiteleri bir araya getiren bir platformdur. 2012 yılında **Rosa Luxemburg Vakfı** öncülüğünde kurulan TUED iklim, enerji ve ekoloji alanlarında sendikal bakış açısıyla çalışmalar yürütür. Sendikalara yönelik eğitim faaliyetleri düzenler. Üyeleri arasında sendikalar, konfederasyonlar, küresel sendika federasyonları ve çeşitli üniversite kürsüleri bulunmaktadır. www.unionsforenergydemocracy.org

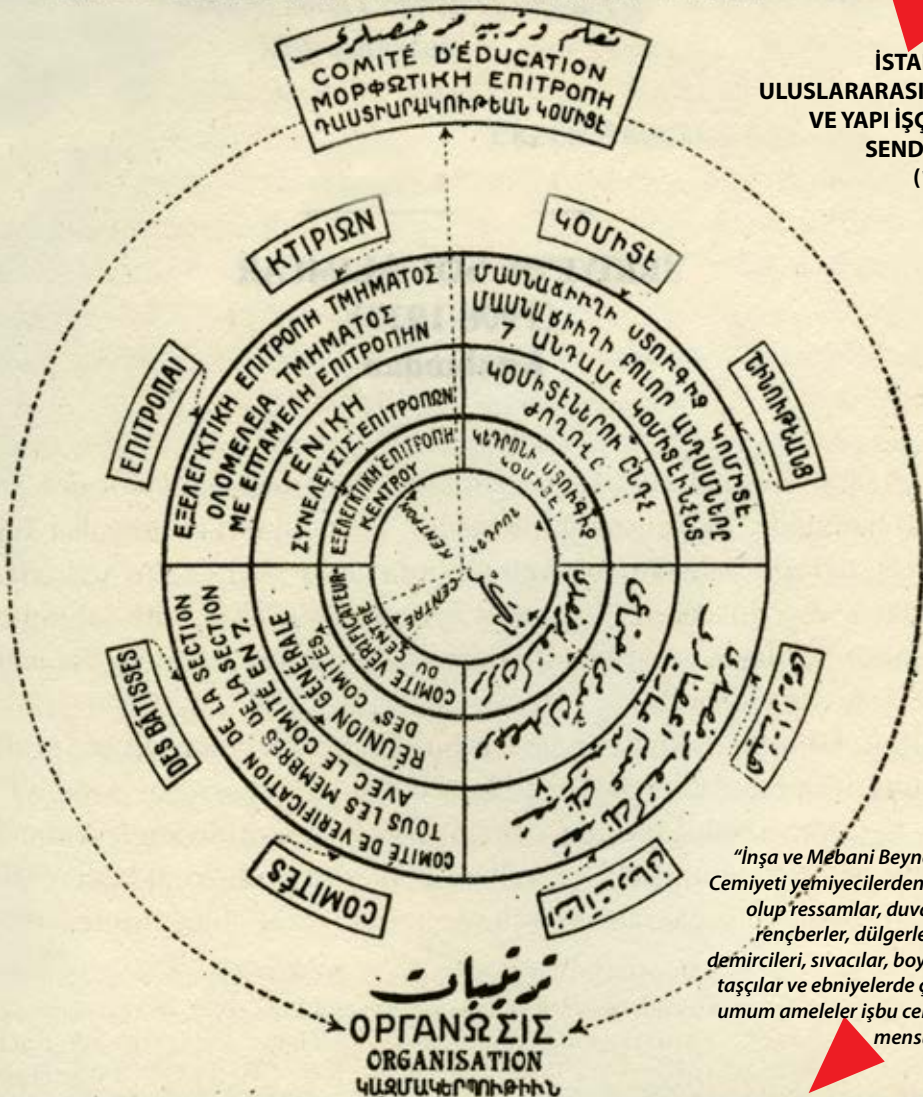

بنا ایشچیلرک بین الملل سانیع جمعیته در سعادت

UNION INTERNATIONALE INDUSTRIELLE DES OUVRIERS DU BATIMENT CONSTANTINOPLE ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝ. ΕΝΩΣΙΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΗΤΙΚΗΣ ΚΥΠΟΛΕΩΣ

ՀԻՆՈՒԹԵԱՆ ԲՈՐՈՎԱԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՐՏԱՐԱՐՈՒՆԵՅՏԱԿԱՆ ՄԻՋԱՅԿԱՅԻՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ ԿՈՆՍՏԱՆՍ

İSTANBUL
ULUSLARARASI İNŞA
VE YAPI İŞÇİLERİ
SENDİKASI
(1920)

"İnşa ve Məbani Beynəlmiləl Cəmiyyəti yəmiyecilərdən ibarət olup rəssamlar, duvarçılar, rənçberlər, dülgərler, yapı demirciləri, sıvacılar, boyacılar; taşçılar və ebniyələrdə çalışan umum əmələlər işbu cəmiyyətə mensuptur."

انفا و مانی بین المللی جمعیته بیجیلردن عبارت اولوب رساملر، دیوارچیلر، دنجیرلر، دکلرلر، یو دمیچیلر، سیواچیلر، بویاچیلر، طابجیلر و اینیلردن چلیقان عموم محار اشو جمت منسوبدر.

De l'Union Internationale Industrielle des Ouvriers de Batiment font partie tous les salariés : dessinateurs, maçons manoeuvres, charpentiers, en fer, enduiteurs peintres, tailler en pierre, et tous ceux qui travaillent dans les batisses.

Είς τήν Διεθνή Βιομηχανικήν Ένωσιν Έργατών Οικοδομητικής ἀνήκουν ὅλοι οἱ μισθόδουλοι ἑργάται, σχεδιασμοὶ, ἑργάται βοήθοι (ρεσιτέριδες) κτίσται, ξυλουργοὶ, σιδηρουργοὶ οἰκοδομῶν, κομισταὶ, βαφεῖς, λιθοῦδοὶ (πετρεῖδες) καὶ ὅσοι συντελοῦν εἰς τὴν οἰκοδομητικήν.

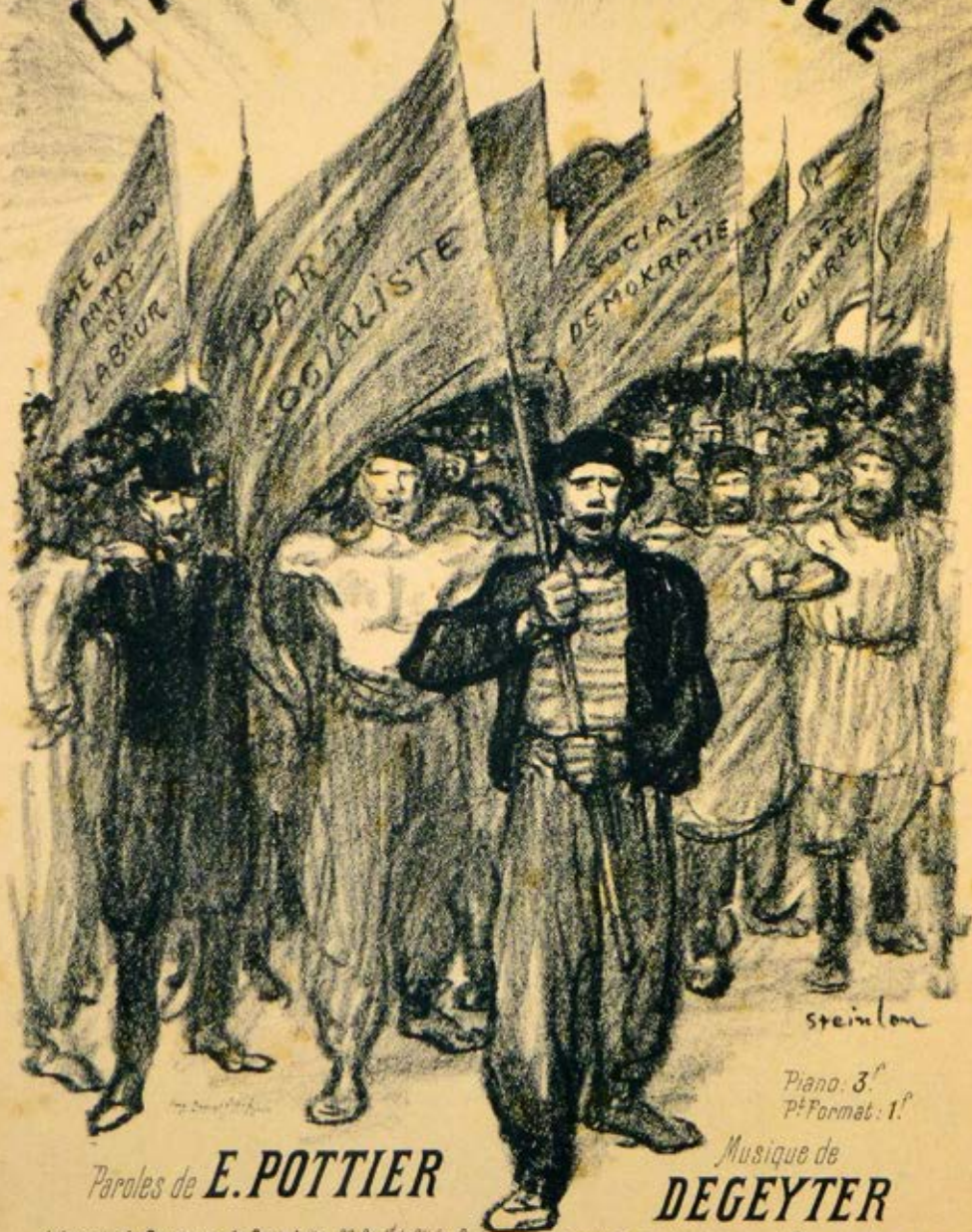
Ինժուինեան արհեստներնու հարաբարականաբար Միջազգային Միութենինը մասնակցին բոլոր արտադրող աշխատակները, քանդակները, անոնցով արհեստները, աստղապարները, շինութենան երկամագործները, բարձրները և բոլոր անոնք որ է՝ աշխատանք անողներն են:

Sendikaların Geleceği *

Sendikalar başlangıçtaki amaçlarının dışında, şimdi artık işçi sınıfının topyekün kurtuluşunun geniş çıkarları uyarınca, onun örgütlenme merkezleri olma bilinciyle hareket etmesini öğrenmelidirler. Bu doğrultuda hareket eden bütün toplumsal ve siyasal hareketlere yardımcı olmalıdırlar. Kendilerini tüm işçi sınıfının savunucusu ve temsilcisi olarak gördükleri ve öyle davrandıkları zaman sendikalara üye olmayan işçilere yardım eli uzatmaktan kaçınamazlar. Olağanüstü koşullar nedeniyle güçsüz bir konuma itilmiş ve çok düşük ücret ödenen işlerde çalışanların çıkarlarını dikkatli bir biçimde gözetmelidirler. Dünyayı ve geniş işçi yığınlarını mazlum milyonların kurtuluşunu hedeflediklerine inandırmalıdırlar.

* *Uluslararası İşçiler Birliği Kongre Kararları (1866)*

L'INTERNATIONALE

steinlen

Piano: 3.^e
P^{re}Format: 1.^e

Paroles de **E. POTTIER**

Musique de
DEGEYTER

Librairie de Propagande Socialiste, 60, Boulrd de Clugny, Paris

Tous droits d'exécution, de traduction et de reproduction réservés pour tous pays

L'INTERNATIONALE

Musique de Degeyter

Paroles d'Eugène Pottier

Marche

De-bout, les damnés de la ter-re De-
-bout, les forçats de la Talm. La rai-son, l'en-ne-mi de la -
- re, c'est l'é-ru-p-tion de la fin. Du pas - se,
faisons ta-ble ra - se. Foules - clava, de - bout, de -
- bout! Le mon-de va chan-ger, de bas se, nous ne som-
mes rier, Soy-ons tout, C'est la lut - le fi - na -
- le. Groupons-nous, et de-main l'in-ter - na-tio -
na - le se-ra le genre hu-main C'est la lut -
le fi - na - le. Groupons-nous et de-main l'in-ter-
-na-tio-na-a-le se-ra le genre hu-main

Kaynakça ve Okuma Önerileri

- Türkiye Sendikacılık Ansiklopedisi, Tarih Vakfı
- ITF Örgütlenme Kılavuzu, ITF
- Bridgford J., Gök U., Yıldız O., Eliaçık K., Avrupa Birliği ve Türkiye’de Sendikalar, ETUC
- Çelik, Aziz, Sina Pamukçu ile Sendikalı Yıllar, TÜSTAV
- Erdoğan, Seyhan, Küreselleşme Sürecinde Uluslararası Sendikacılık, İmge
- Freire, Paulo, Kültür İşçileri Olarak Öğretmenler, Yordam
- Friso Enzo, Occupation: International Trade Unionist, ETUI
- Gallin, Dan, Solidarity, LabourStart
- Güler, Ceyhan, Dünden Bugüne Uluslararası Sendikal Hareket, Notabene
- Gülmez, Mesut, ILO-Türkiye İlişkilerinin Yüzyılı, ILO Türkiye
- Harrod J., O’Brien, R., Global unions : theory and strategies of organized labour in the global political economy, Routledge
- Herberg, Mirko, Trade Unions in Transformation, FES
- Işıklı, Alpaslan, Sendikacılık ve Siyaset, İmge
- Klingzell-Brulin, M., Brulin, G., Food for Thought: on food, power and human rights, IUF
- Koçak, Hakan, Küresel Çerçeve Sözleşmeler, Uluslararası Sosyal Politika, (ed.) Pir Ali Kaya, Ceyhan Güler, Umuttepe Yayınları
- Mason, Paul, Çalışarak Yaşamak Ya Da Savaşarak Ölmek, Yordam
- Lee, Eric & Mustil Edd, The Global Labour Movement, LabourStart
- Odyan, Yervant, Yoldaş Pançuni, Aras
- Peter Rütters, International Trade Union Organisations: Inventory of the Archive, FES
- Sükun, H., Uluslararası Sendikal Örgütlenmeler, TÜRK-İŞ
- Uçkan, Banu, Uluslararası İşçi Örgütlerinin Tarihsel Gelişimi, Faaliyetleri Ve Üye Yapıları, Uluslararası Sosyal Politika, (ed.) Pir Ali Kaya, Ceyhan Güler, Umuttepe Yayınları
- Tunçay, M., Akbulut, E., Beynelmül İşçiler İttihadı, İletişim
- Wahl, Asbjorn, Refah Devletinin Yükselişi ve Düşüşü, h2o Kitap
- White, Aidan, Global Unions at Work, IFJ

Bu çalışma Hasan Oğuz'un anısına ithaf edilmiştir

Hasan Oğuz, 1987 yılında Batman'da doğdu. Ailesiyle beraber önce Mersin'e ardından İstanbul'a göç etti. İnşaatlarda çalıştı.

İnşaat-İş Sendikası'nın kurucuları arasında yer aldı. Daha sonra DISK/Dev Yapı-İş Sendikası'na katıldı ve sendikanın İstanbul temsilciliğini yürüttü.

Taşeron inşaat işçilerinin örgütlenmesinde ve şantiye direnişlerinde görev yaptı. Uluslararası Sendikalar Konfederasyonu (ITUC) ve İnşaat İşçileri Enternasyonal'i'nin (BWI) İstanbul Havalimanı Grevi'yle ilgili çalışmalarında yer aldı.

2019'da şehir hastanesi inşaatında çalıştığı sırada işçi sağlığı ve iş güvenliği talep eden sendikal faaliyetleri nedeniyle işten atıldı. Şirkete karşı başlattığı hukuk mücadelesini Dünya Bankası gündemine taşıdı.

2020 yılında çalıştığı şantiyede Covid19 önlemleri alınması talebiyle düzenlenen grevde Türkiye'nin en büyük inşaatlarından birini durdurdu.

13 Nisan 2020 tarihinde Covid19 nedeniyle hayatını kaybetti.

İşçilerin birliği ve halkların kardeşliği için mücadele etti. Taşeron işçilerin mücadelesini küresel sendikalara taşıdı.

Anısı mücadelemize ışık tutuyor...

